

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 551

Vineri 5 februarie 1960

8 pagini 25 bani

Pentru îmbunătățirea continua a activității sindicatelor noastre

În zilele de 25 și 26 ianuarie a avut loc plenara largită a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română.

Plenara a discutat concluziile Prezidiului C.C.S. asupra definitivării măsurilor adoptate de plenara Consiliului Central al Sindicatelor din august 1958 privitoare la îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor din țara noastră. De asemenea plenara a discutat bugetul C.C.S. pe 1960 și măsurile pentru realizarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe 1960.

În expunerea prezentată la această plenară de către tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, precum și în dezbaterile ce au avut loc, s-a arătat că în urma aplicării în mod experimental a hotărârilor plenarei C.C.S. din august 1958, sindicatele noastre îmbunătățindu-și activitatea, au adus o contribuție sporită la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Acest lucru confirmă justetea măsurilor luate de către plenara C.C.S. din august 1958, privind îmbunătățirea permanentă a activității organizatorice a sindicatelor, care să corespundă pe deplin rolului tot mai important pe care îl are mișcarea noastră sindicală în etapa actuală de construire a socialismului.

Vorbind despre mărețele realizări ale regimului democrat-popular, tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că ele constituie un prilej de justificată mândrie pentru clasa noastră muncitoare, pentru întregul popor muncitor; ele confirmă pe deplin justetea politicii partidului nostru, de construire a socialismului, pe care oamenii muncii o consideră drept propria lor politică și pentru înfăptuirea căreia luptă cu entuziasm.

Dintr-o țară cu o industrie slab dezvoltată și cu o agricultură în apăsătoare, în care bătăliu foametea, șomajul și neștiința de carte, România s-a transformat într-o țară cu o industrie socialistă puternică și o agricultură înfloritoare în plină transformare socialistă.

Ca urmare a dezvoltării economiei, partidul și guvernul urmărind cu consecvență ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor, în anul 1959 au luat noi măsuri în acest sens. Aplicarea măsurilor adoptate de plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1959 privind creșterea salariilor tuturor categoriilor de salariați, creșterea pensiilor și reducerea impozitelor pe salarii și a prețurilor de vânzare a unui însemnat număr de produse de consum, a dus la o nouă creștere a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Rolul hotărîtor în înfăptuirea marilor succese pe drumul construirii socialismului în patria noastră l-a avut întreg poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, care, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, a obținut realizări tot mai mari în domeniul creșterii permanente a producției și productivității muncii, reducerii prețului de cost și îmbunătățirii calității produselor.

La aceste mărețe realizări o contribuție însemnată au adus și sindicatele noastre. Ele au mobilizat mult mai activ masele de muncitori, ingineri și tehnicieni în întrecerea socialistă și au adus un aport important la mai buna organizare a consfătuirilor de producție. Sin-

dicatele s-au preocupat cu simț de răspundere de nevoile social-culturale ale oamenilor muncii, de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc.

Oamenii muncii din țara noastră au luat cunoștință cu mare satisfacție de hotărârile plenarei largite a C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe anul 1960 manifestându-și hotărârea de a munci cu tot entuziasmul pentru traducerea lor în viață.

Vorbitorul s-a ocupat, în continuare, de sarcinile de mare răspundere ce revin sindicatelor în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru înfăptuirea mărețelor obiective ale planului de stat. Sindicatele au datorat de a dezvolta întrecerea socialistă pornită încă din primele zile ale anului pentru obținerea de noi realizări în producție.

Întrecerea socialistă trebuie orientată spre obiectivele principale ale planului de producție: creșterea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și a consumurilor specifice de materii prime și materiale, folosirea completă a capacităților de producție, îmbunătățirea calității produselor și realizarea de economii peste sarcinile de plan.

Comitetele sindicale trebuie să stimuleze spiritul inventiv al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale producției, să ajute inovatorii și raționalizatorii în elaborarea de invenții, inovații, raționalizări și să sprijine înfăptuirea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure aplicarea acestora în procesul de producție.

Sindicatelor le revine sarcina de a lua măsuri organizatorice pentru extinderea largă a metodelor înaintate de muncă, a procedeele tehnologice și de organizare a producției, care s-au dovedit că au cea mai mare eficacitate economică. Această problemă de mare însemnătate pentru economia națională trebuie să fie în centrul atenției tuturor organelor și organizațiilor sindicale.

În expunerea sa tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că înaintarea victorioasă a țării noastre pe calea construirii socialismului, amploarea crescîndă a construcției economice și culturale, ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și dezvoltarea inițiativei lor creatoare au pus în fața sindicatelor noastre, educate de partid în spiritul ideologiei marxist-leniniste, sarcina de a-și îmbunătăți continuu activitatea organizatorică și educativă, stilul și metodele de muncă potrivit condițiilor specifice fiecărei etape.

Preocupîndu-se permanent de traducerea în viață a indicațiilor Congresului al II-lea al partidului, Consiliul Central al Sindicatelor a luat în perioada anilor 1956-1958 o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea activității sindicatelor. În plenara sa din august 1958 C.C.S. a hotărît aplicarea în mod experimental a unor importante măsuri privind îmbunătățirea activității organizatorice a sindicatelor. S-au lărgit atribuțiile comitetelor sindicale din întreprinderi, instituții și comune, s-au desființat toate verigile intermediare ale sindicatelor pe ramuri, iar C.C. ale sindicatelor li s-au sta-

Pe lângă fabrica „Steaua roșie” din Bacău funcționează un grup școlar de petrochimie. În cadrul căruia intră și o școală tehnică de maiștri. În chipu: elevi ai Școlii tehnice de maiștri în timpul unei ore de chimie în laborator.

PREȚUIND FRUMOSUL

În fiecare dimineață, cu mult înainte de începerea orelor de curs, le vezi îndreptîndu-se spre școală. Din ghiozanele strînse cu grijă sub braț răsar teurele și se văd uneori colțurile blocurilor de desen. „De bună seamă, sint de la școala de arhitectură” — îți spui.

Dacă din întâmplare ai același drum cu ele vei constata însă că ai făcut o presupunere greșită: pe fronsipiciul clădirii masive și sobre, în care tinerele intră, în cea mai mare ordine și disciplină, stă scris cu majuscule galbene „Școala de meserii confecții—textile”.

★

De cum ai pătruns în școală îți atrage luarea aminte precupțarea pentru frumos care există aci. În holul mare și elegant, fotolii confortabile de culoare vișinie, draperii de catifea, vase smălțuite mai ales în verde, purtînd ramuri înflorite de măr, îți incită vederea. Florile sint alii de reușite încît dacă n-ar fi iarnă ai crede că abia au fost rupte din grădina. În clase, pe culoare, pe scări — curățenie și ordine exemplară.

— Educația estetică, una din taturile educației comuniste, stă în atenția noastră permanentă — ne informează tovarășa directoare E. Cristescu. Fiecare pedagog caută să cultive simțul artistic, dragostea pentru frumos a elevilor și elevelor, căci, intrînd în producție, succesul fiecăruia absolut depinde în mare măsură de aceasta. Gîndiți-vă numai ce ar însemna un croitor lipsit de gust, de simțul proporțiilor, al armoniei culorilor...

Cu prisosință se vede această preocupare în Școala de meserii confecții-textile la orele de desen, de practică, la fel ca și în cursul celorlalte activități școlare și extrașcolare.

— Priviți numai cusăturile a-

cestea lucrate de mîinile elevelor în orele de practică — ne îndeamnă tov. El. Savin, directoarea adjunctă a școlii.

În adevăr, te uimește fantazia, îndeminarea cu care școlărițele redau chipurile omenești, plantele, animalele, florile, scenele de basm, te impresionează priceperea lor de a îmbina artistic culorile, de a stiliza obiectele, te surprinde originalitatea creației proprii, sensibilitatea culorilor. Pe șorțulețele de felite sau de bueți, pe cămășute și rochițe, mîinile elevelor au dat înfățișare cu măiestrie și imaginație Școlii roșii, Greierului cîntăreț și lenes, Furnicii celei harnice. S-au revărsat din mîinile lor pe poalele rochițelor, pe buzunare și manșele, albastrele, mări și ghiocei — toate florile cîmpilor.

O bună parte din modelele transpuse în cusături sint creații ale elevelor, creații care poartă nota personală a mîinilor artistice, concepția lui proprie.

— Am observat că micile noastre artiste, aidoma pictorului sau sculptorului — ne spune profesoara frunțasă Elena Baican, care predă desenul — sint nevoia să se exprime. Ca urmare, o mare diversitate de lucrări originale concepute de eleve, de desene în care tinerele și-au încercat talentul în armonizarea culorilor, a liniilor, în crearea unor modele de cusături sau de rochii cît mai variate, mai deosebite, mai plăcute.

— Inspirația din arta populară este una din cerințele noastre principale față de eleve — subliniază tovarășa directoare. Artă populară este pentru noi un izvor nesecat de inspirație, un mijloc puternic de a cultiva dragostea pentru frumos în rîndul tinerelor.

În adevăr, multe motive popa-

lare își găsesc prețuirea în această școală. Adesea pe îmbrăcămînta confecționată de eleve sint cusute asemenea motive. Multe din ele sint aduse de școlărițele de acasă, astfel încît crește mereu numărul modelelor din arta populară.

În șorțurile bleumarin, peste care în orele de practică îmbracă halate albe, elevele, fiecare la locul ei, minuiesc cu tot atita pricepere condeiul ca și acul, foarfece, centimetrul. Cătețele lor, învelite în hîrtie albastră peste care au pus încît o îmbrăcămîntă de celofan, ascund un scris îngrijit, schițe atent și frumos executate. La orele de practică elevele din anul I execută lucruri mai simple pentru copii, pe cînd cele mai mari au ajuns să dea o linie corectă și artistică unei rochii sau chiar unui pardesiu pentru persoanele mature. Grijă pentru calitate, care în limbajul lor înseamnă nu numai trînzire, dar și frumos, este evidentă și impresionează cu deosebire.

De alfel, dragostea pentru frumos — lucru esențial în meseria acestor tinere — face să crească atașamentul lor față de școală. Și aceasta se vede în situația bună la învățătură și în numărul redus de absențe care există în Școala de meserii confecții-textile.

— Știți dumneavoastră — se „plînge” tovarășa directoare — elevele noastre vin la școală adesea bolnave, numai ca să nu lipsească, și e nevoie de intervenția noastră pentru a le hotărî să rămînă acasă pînă se vindecă.

Se ascunde în aceasta multă dragoste pentru școală și deci pentru meserie. Și nu e de mirare, cînd colectivul profesoral este preocupat să le arate școlariților tot ce este mai frumos și mai de preț în viața lor profesională.

8-114

Pentru îmbunătățirea continuă a activității sindicatelor noastre

(Urmare din pag. 1-a)

bilit atribuțiunii privind numai problemele specifice de ramură, pentru ca astfel să poată aduce o contribuție sporită la rezolvarea problemelor specifice ramurii respective, s-au creat consiliile sindicale regionale și regionale care să asigure îndrumarea, coordonarea și controlul activității tuturor organizațiilor sindicale din raza lor de activitate.

Cu toate că de la aplicarea experimentală a acestor măsuri a trecut numai un an și patru luni, activitatea organizatorică, stilul și metodele de muncă ale sindicatelor s-au îmbunătățit în mod simțitor.

Consiliul Central al Sindicatelor, conducând direct organizațiile sindicale din întreprinderi și instituții prin consiliile sindicale regionale și regionale, s-a apropiat și mai mult de masa membrilor de sindicat, cunoaște și rezolvă mai operativ problemele ce preocupă organizațiile sindicale, urmărește nemijlocit rezultatul aplicării hotărârilor și directivelor sale. De asemenea, Consiliul Central al Sindicatelor prin Comitetele Centrale ale sindicatelor pe ramură, rezolvă cu rezultate bune problemele cu caracter specific de ramură.

Consiliile sindicale regionale și regionale asigură cu competență îndrumarea, coordonarea și controlul activității organizațiilor sindicale din raza lor de activitate. În perioada de experimentare ele au organizat numeroase schimburi de experiență pentru cunoașterea și răspândirea metodelor înaintate în producție și a experienței pozitive din activitatea organelor și organizațiilor sindicale.

Comitetele Centrale ale sindicatelor, acționând în baza atribuțiilor stabilite de plenary C.C.S. din august 1958, au putut aduce o contribuție substanțială la elaborarea planurilor anuale și de perspectivă privind dezvoltarea economică a ramurii respective și la elaborarea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure îndeplinirea acestor planuri. De asemenea Comitetele Centrale ale sindicatelor au participat activ la elaborarea măsurilor de îmbunătățire a normării muncii și a elementelor sistemului de salarizare și premiere, la stabilirea normelor cu privire la protecția și tehnica securității muncii. Un exemplu concludent al îmbunătățirii activității Comitetelor Centrale ale sindicatelor îl constituie contribuția lor la elaborarea și aplicarea rețetelor tarifare și regulamentelor de premiere pe baza hotărârii plenare C.C. al P.M.R. din iulie 1959, la elaborarea, defalcarea și prelucrarea planului de stat pe anul 1960, la organizarea consfătuirilor privind problemele cooperării între întreprinderi.

Comitetele sindicale din întreprinderi și instituții rezolvă mai bine sarcinile ce le revin, manifestă inițiativă și răspundere în mobilizarea membrilor de sindicat la traducerea în viață a hotărârilor partidului și guvernului, a hotărârilor și directivelor C. C. S. Multe din ele organizează cu rezultate bune întrecerea socialistă, consfătuirile de producție și răspândirea experienței înaintate în producție. Obiectivele întrecerii sînt mai concrete și legate de situația existentă la fiecare loc de muncă. Comitetele sindicale aduc o contribuție însemnată la educarea muncitorilor și funcționarilor, la ridicarea continuă a conștiinței lor socialiste, se preocupă cu grijă de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale membrilor de sindicat. Dărilor de seamă în fața membrilor de sindicat asupra felului cum se realizează prevederile contractului colectiv, cum gospodăresc fondurile de asigurări sociale și bugetul sindical, sînt prezentate cu mai multă regularitate.

★

Pe baza experienței pozitive cîștigate în perioada de experimentare a măsurilor luate de plenary din august 1958, plenary largită a Consiliului Central al Sindicatelor din 25-26 ianuarie a hotărât definitivarea măsurilor cu privire la îmbunătățirea activității organizatorice.

Așa cum prevede hotărârea plenare, se înființează sindicate pe întreprinderi, instituții, G.A.S., S.M.T., comune și pe grupe de întreprinderi sau instituții din aceeași ramură

Sindicatelor se vor reuni în Uniuni

ale sindicatelor din ramura de producție respectivă. Comitetele Centrale ale Uniunilor se vor ocupa de problemele specifice de ramură, în domeniul producției, salarizării și normării muncii, tehnicii și securității muncii.

De asemenea, ca și pînă acum, Uniunile vor reprezenta sindicatele din ramura respectivă în Uniunile Internaționale Sindicale (Departamente Profesionale ale F.S.M.), vor întreține și dezvolta relațiile cu sindicatele similare din U.R.S.S. și țările de democrație populară, precum și cu organizațiile sindicale din țările capitaliste și coloniale.

Consiliile sindicale regionale vor îndruma, coordona și controla activitatea tuturor organelor și organizațiilor sindicale de pe teritoriul regiunilor respective.

În orașe și centre industriale se vor înființa Consilii locale ale sindicatelor care vor îndruma, coordona și controla întreaga activitate a sindicatelor din orașul sau centrul industrial respectiv, a sindicatelor din S.M.T., G.A.S. și a celor din comune, care gravitează spre orașul sau centrul industrial în care își are sediul Consiliul local al sindicatelor.

Plenary largită a C.C.S. din 25-26 ianuarie 1960 a apreciat că îmbunătățirea structurii organizatorice a sindicatelor va duce la întărirea legăturilor lor cu masele de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari. „Legătura cu masele — ne învață Lenin — adică cu imensa majoritate a muncitorilor (și apoi a tuturor oamenilor muncii), constituie cea mai importantă și fundamentală condiție a succesului oricărei activități a sindicatelor. Nu este de ajuns să lămurești, să amintești, să confirmi acest adevăr, el trebuie confirmat pe plan organizatoric în întreaga structură organizatorică a sindicatelor și în munca lor de zi cu zi”.

Aplicarea în viață a hotărârilor adoptate de plenary a mării mult capacități organizatorice și educative a sindicatelor noastre, le va determina să cunoască și să rezolve mai bine problemele economice și de producție, să desfășoare o activitate mai calificată în domeniul muncii cultural-educative de masă și le va crea posibilitatea să se ocupe cu toată grija de condițiile materiale și culturale ale celor ce muncesc, va ridica nivelul activității sindicatelor corespunzător cu cerințele actuale ale construcției victorioase a socialismului în scumpă noastră patrie.

Plenary a subliniat că adunările generale și conferințele sindicale de dări de seamă și alegeri din acest an se vor desfășura sub semnul participării active și creatoare a oamenilor muncii la realizarea sarcinilor ce decurg din hotărârile plenare C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, pentru a obține în cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. noi realizări în toate domeniile de activitate.

Sarcina tuturor organelor sindicale, a fiecărui activist sindical este de a munci cu simț de răspundere pentru a face ca alegerile sindicale din acest an să determine ca în activitatea organelor conducătoare ale organizațiilor sindicale să se aplice din ce în ce mai bine principiul muncii colective în studierea și rezolvarea problemelor muncii sindicale, să participe activ la elaborarea hotărârilor și la traducerea lor în viață, să dezvolte critica și autocritica și să activeze și mai mult masa membrilor de sindicat în vederea întimpinării celui de-al IV-lea Congres General al Sindicatelor care va avea loc în a doua jumătate a acestui an, cu noi succese în dezvoltarea economiei și culturii.

Sindicatelor noastre vor participa activ și de acum înainte la acțiunile Federației Sindicale Mondiale pentru întărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii de pretutindeni, pentru pace și progres social.

Plenary Consiliului Central al Sindicatelor a asigurat Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român că sindicatele din țara noastră vor fi și în viitor ajutorul devotat, de nădejde al partidului nostru în opera de construire a socialismului în scumpă noastră patrie, Republica Populară Română.

În comuna Cănele Mari, raionul Făl. Vilcea, funcționează două cercuri agro-pomicole care cuprind 150 de țărani întovărășiți. În cișcu: profesoara Elvira Bobeca predind la cercul agro-pomicol o lecție despre gorminarea plantelor

Să gospodărim cu grijă fondurile de asigurări sociale și ale mișcării sindicale

Din raportul asupra execuției bugetului de asigurări sociale de stat pe anul 1959 și bugetul pe 1960 prezentat de tovarășul Mihail Mujic, secretar al C.C.S., precum și din dezbaterile plenare a reieșit că organele noastre sindicale au obținut importante realizări în activitatea desfășurată în domeniul muncii de asigurări sociale. Ele au dus o largă activitate organizatorică mobilizând numeroși activiști obștești în munca de asigurări sociale. Periodic, în cele mai multe întreprinderi, s-a făcut analiza morbidității și s-au luat măsuri pentru evitarea cauzelor care influențau creșterea ei. De asemenea, a crescut exigența față de respectarea legislației asigurărilor sociale de stat. Organele sindicale și-au îndreptat atenția îndeosebi spre îmbunătățirea condițiilor de muncă și respectarea normelor de tehnica securității, antrenînd în acest scop mai activ inspectorii obștești de protecția muncii, activiștii sindicali din comitetele de secție și grupe sindicale, fapt ce a dus la scăderea numărului de accidente și îmbolnăviri și la reducerea zilelor lipsă din producție.

Controlul muncitoresc organizat în anul 1959 de către sindicate în unitățile spitălicești asupra felului cum sînt respectate hotărârile partidului și guvernului în problemele sănătății și cum sînt tratați și îngrijiți oamenii muncii, a avut ca rezultat îmbunătățirea asistenței medicale, a condițiilor de spitalizare, constituind în același timp un ajutor prețios în activitatea cadrelor medico-sanitare.

Organizarea tratamentului și odihnei oamenilor muncii și a copiilor acestora în stațiunile balneo-climatice s-a desfășurat în condiții mai bune ca în anii precedenți. Au fost trimiși la odihnă și tratament mai mulți muncitori direct productivi și s-a acordat o atenție mult mai mare îmbunătățirii condițiilor de cazare, hrană și sanatorizare.

Datorită măsurilor luate de Prezidiul și Secretariatul C.C.S. și activității comitetelor de întreprindere și instituție, sindicatele au obținut în anul 1959 rezultate mai bune decît în anii trecuți în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale, contribuind astfel la întărirea sănătății oamenilor muncii și îmbunătățirea condițiilor de muncă. Pe lângă rezultatele pozitive obținute în domeniul asigurărilor sociale, plenary a subliniat că mai sînt unele comitete sindicale care n-au acordat atenție gospodării economice, cu grijă a fondurilor, n-au analizat cauzele morbidității și ca atare n-au putut lua la timp măsurile corespunzătoare.

Fondurile prevăzute în bugetul de asigurări sociale pe anul 1960, puse la dispoziție de partid și guvern pentru prevenirea îmbolnăvirilor, pentru plata pensiilor, a ajutoarelor de boală și de accidente, de sarcină și leuzie, pentru odihnă și tratament balnear și pentru alte acțiuni prezintă o creștere de 13 la sută față de anul 1959. Această reflectă grija partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ținîndu-se seama de sarcinile sporite ale bugetului de asigurări sociale din acest an, sindicatele trebuie să se mobilizeze și mai puternic pentru executarea lui în bune condițiuni.

Consiliile sindicale regionale și în mod deosebit consiliile locale ale sindicatelor, care în anul acesta vor gestiona fondurile de asigurări sociale, trebuie să acorde o atenție deosebită felului în care sindicatele din întreprinderi, instituții și comune realizează planurile de venituri și cheltuieli, imprimîndu-le simțul răspunderii în cheltuirea cit mai judicioasă a fondurilor.

Este necesar ca sindicatele pe întreprinderi, instituții și comune și consiliile locale ale sindicatelor să analizeze periodic morbiditatea cu incapacitate temporară de muncă, să studieze cauzele care o generează, stabilind împreună cu organele administrative și cele sanitare, măsurile pentru înlăturarea acestor cauze.

În activitatea de prevenire a îmbolnăvirilor și a întăririi sănătății oamenilor muncii, sindicatele

și consiliile locale ale sindicatelor să asigure trimiterea la tratament și odihnă cu prioritate a muncitorilor direct productivi.

Ținînd seama de experiența pozitivă obținută în anul 1959, consiliile locale ale sindicatelor trebuie să permanentizeze și să îmbunătățească controlul muncitoresc asupra felului cum se respectă hotărârile partidului și guvernului în domeniul ocrotirii sănătății, precum și felul cum se asigură tratamentul și deservirea oamenilor muncii în stațiunile balneo-climatice.

Consiliile locale ale sindicatelor și sindicatele pe întreprinderi și instituții, împreună cu conducerea administrativă, să analizeze periodic activitatea de protecție a muncii și să stabilească măsurile tehnico-organizatorice care să ducă la prevenirea accidentelor de muncă, a îmbolnăvirilor profesionale și la continua lor reducere.

Raportul asupra execuției bugetului C.C.S. pe anul 1959 și proiectul de buget pe anul 1960 au fost prezentate de tov. Valeriu Georgescu, șeful secției administrativ-financiare a C.C.S.

Execuția bugetului C.C.S. pe anul 1959 s-a desfășurat în condiții mai bune decît în anul precedent.

Sumele din bugetul sindical pe anul 1959 au contribuit la desfășurarea tuturor acțiunilor mișcării noastre sindicale și dezvoltarea bazei materiale necesare unei bune activități culturale-educative.

Fondurile sporite din cotizații rămase la dispoziția comitetelor sindicale au creat, față de anii trecuți, o bază financiară mai substanțială pentru susținerea activității acestora. Ele au dat dovadă de mult simț de răspundere în folosirea fondurilor, realizînd economii importante prin atragerea în munca sindicală a unui mare număr de activiști obștești. În felul acesta fondurile au fost folosite într-o mai însemnată măsură pentru nevoile social-culturale, pentru ajutorarea materială a membrilor de sindicat. Astfel, pentru nevoile social-culturale s-au cheltuit în anul trecut peste 64 la sută din buget, iar pentru ajutoare materiale peste 20 la sută.

Bugetul sindical pe anul 1960 este mai mare cu 19 la sută față de anul 1959, iar din acesta o parte și mai însemnată decît anul trecut va rămîne la dispoziția sindicatelor din întreprinderi, instituții și comune.

Comitetele sindicale vor trebui să dea dovadă de mai multă inițiativă, de combativitate și să ia măsuri operative, care să ducă la realizarea în bune condițiuni a veniturilor lor bugetare.

Realizarea veniturilor sindicatelor reprezintă o importanță muncă politică de masă. Sindicatele trebuie să se preocupe în permanență de realizarea veniturilor bugetare, de atragerea în rîndurile sindicatelor a tuturor salariaților. Ele au datoria să analizeze lunar realizarea veniturilor și să prezinte trimestrial dări de seamă în fața membrilor de sindicat privind execuția bugetară. Cea mai mare parte a fondurilor prevăzute în bugetul pe anul 1960 va fi folosită pentru dezvoltarea continuă a activității cultural-educative a membrilor de sindicat. În bugetul C.C.S. pe 1960 s-au prevăzut peste 35 de milioane lei pentru construcții și reparații de cluburi și dotarea acestora cu aparate și instrumente muzicale.

Pentru realizarea în condiții cit mai bune a importanțelor sarcini ce reies din bugetul de asigurări sociale și ale sindicatelor va trebui ca toate organele sindicale să se mobilizeze și mai mult în îmbunătățirea muncii lor atît în ceea ce privește realizarea veniturilor cit și folosirea mai judicioasă a fondurilor bănești și a bunurilor materiale.

Plenary C.C.S. și-a exprimat convingerea că munca financiară și de asigurări sociale se va îmbunătăți simțitor în anul 1960, contribuind și pe această cale la întărirea activității sindicatelor, factor activ în construirea socialismului în scumpă noastră patrie — Republica Populară Română.

Prin mahalaua Lucaci, acum un veac, casele erau rare. Locuiau in mahala cavafi, islicari, croitori si cococari care, dupa cum ne spune Ion Ghica in scrierile sale, atunci, cind se duceau la prăvălie își trimeau odraslele la școală ca să nu ștângărească pe maidane. Alături de fiii acestora reușeau să pătrundă citeodată in școală și fii ai oamenilor nevoiași.

Școala se afla pe strada care poartă astăzi numele lui Matei Basarab, într-o casă mică și dărăpănată.

Am fost deunăzi in această școală care și-a sărbătorit nu de mult centenarul. Intimparea m-a pus in fața unei scene care merită atenție. O profesoară între două virste, cu privirea blândă și cu un glas ce voia să pară sever chemase de-o parte un băiat slăbuț care, vădit incurcat, se mișca de pe un picior pe altul și răspundea din cind in cind monosilabic.

— Ascultă — am auzit vocea scăzută și calmă a profesoarei. Tu erai anul trecut un băiat destul de silitor. Acuma, de la un timp nu știi ce e cu tine. Ce se întâmplă? Ai vreun necaz acasă? Ești bolnav? Nu-ți mai place să înveți? Hai, spune, nu te sfii! Trebuie să vedem împreună ce e de făcut. Așa nu mai merge! Nu e bine.

Privind la băiatul incurcat și la profesoara care-i aștepta, atentă și îngrijorată, răspunsul, mi-am amintit de un alt profesor, din altă vreme. Scund, grăsuliu, cu părul mărunț, cu barba ascuțită potrivită din foarfecă, cu fața gălbuie, curată, fără pic de singe. Și mi-a răsunat in amintire vocea lui îngrozitoare: — „Dă-! zece, tătărului, dă-i zece!... ha! tătărul!... zece!... zece!... cum o fi și cinci pe dungă!”

— „Ha, tătărul, vezi tătărul, cind vrea învătă tătărul. dă-i trei pe dungă că poate, și nu vrea!”

Era vocea domnului Vucea, dascălul de tristă amintire. Se pare că chiar aici, in această școală, a cunoscut Delavrancea pe prototipul acestui personaj care avea însărcinarea să-i învețe carte pe copiii din „coloarea de negru”. Printre hrisoavele păstrate cu grijă in arhiva școlii se află „Maticolla claselloru l-a și a ll-a pe anulu scholariu 1866-1867”, in care o rubrică este rezervată lui Ștefanescu Barbu, fiul chirgiului fără clienți din Delea Nouă.

Școala nu arăta așa cum și-o visase Barbu zile și nopți dearindul. In inchipuirea lui ea trebuia să fie „...un palat mare, mare și fru-

mos, ca in basme, cu porți de fier, cu geamlucuri, cu uși de cleștar, cu ziduri vopsite ca niște icoane...” Ca tristă surpriză însă in fața realității! Nici vorbă de palat ci numai „niște case lungi, pitici și dărăpănate. Dar n-avea porți inalte de fier, căci n-avea de loc. In fața școlii, o veche pivniță plină cu gunoi; in jurul ei o curte mare cu bălării”.

Abia in zilele noastre visul din copilărie al scriitorului a devenit realitate. Școli mai frumoase chiar decit le-a făurit inchipuirea lui de copil au apărut in ultimii ani in țara noastră cu zecile și cu sutele.

Ce se învătă pe vremea Domnului Vucea? „Lecțiile — spune scriitorul — mergeau strună. Nu învătă nimeni nimic”. Și totuși se învătă ceva. Se învătă că încă din copilărie oamenii trebuie să se supună unei ierarhii sociale traduse in școală prin „primi”, „monitori” și „generalii” și că in societatea vremii puteai obține orice (chiar și note bune la învă-

Școala elementară din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, a implinit de curind 100 de ani de existență. Aniversind acest mare eveniment din viața școlii lor, elevii, cadrele didactice, părinții, au trecut in revista istoricul școlii, împrejurările in care a luat ființă, ca și realizările ei.

Prin satul Gogoșari trecea odinioară un drum care se abătea pe la „podul de pământ” dintre Slobozia de Vlașca și Giurgiu și cotea apoi spre Conțeștii de Teleorman. Pe acest drum, hotar al raielii turcești de la Giurgiu, carele luate de belic duceau necontentit in cetatea Giurgiului și mai departe, la Targigrad, untul din Vlașca și Teleorman. De aceea a purtat multă vreme numele de „Drumul untului”. Cind Vodă Știrbei trecea pe aici spre Cervenia, țărani erau scoși cu arcanul să bătătoarească cu picioarele goale bolovanii, să netezească drumul ca in palmă.

CENTENARE

tură) dacă plăteau. Se mai învătă, cu ajutorul nuleiei pedagogice, ce este slugărnicia, frica și lașitatea.

Cam așa arăta școala in care a învățat pe vremuri unul din marii scriitori ai țării noastre. De atunci însă, s-au schimbat multe. Domnul Vucea a murit de mult la propriu și la figurat. Iar imaginile pe care le întilnești astăzi in școala lui sint cu totul altele. In loc de două clase sint 20. In loc de doi învățători sint 27 de cadre didactice care cresc cu dragoste și grijă părintească aproape 800 de copii. In clasele curate, cu bănci noi întilnești copii care n-au aflat sensul lui „cinci pe dungă” decit din literatură. Acești elevi fac experiențe in laboratorul de fizică. lucrează in atelierul de lăcătușărie, citesc lucrări in cercul de literatură, sint actori in cercul dramatic și discută in adunările pionierești problema ridicării nivelului la învățatură.

Cu prilejul sărbătoririi centenarului, școala a căpătat numele de „Barbu Ștefanescu Delavrancea” — un nume cu care se mindresc elevii și pedagogii laolaltă. Este un omăgiu adus aceluia care și-ar fi dorit să-și petreacă anii copilăriei într-o astfel de școală.

O. BUZESCU

Prin anul 1859 rămăseseră infiripate aci, la Gogoșari, 40 de familii de țărani. Alitea supraviețuiseră ciumei care a bintuit și pe aceste locuri. Atunci a luat ființă prima școală la Gogoșari: un bordei in care lumina pătrundea printr-o piele de vițel găurită. In școală era mai totdeauna frig. Copiii aduceau fiecare, pe rind, cite un coș de paie care țineau loc de lemne. N-aveau bănci, iar pentru scris foloseau o ladă cu nisip. Netezeau nisipul și scriau pe el cu degetul. Ca abecedar aveau o fașe de hirtie lungă, pe care o cumpărau de la țirg. Învățătorul și logofătul Gheorghe Pană le striga mereu:

— „Credeți că dacă învățați buchea o să ajungeți logofeți? O să rămâneți tot la oi!”

La insistența țaranelor obidiți, bordeiul a fost înlocuit in 1905 cu o sală de clasă. După ani și ani s-a adăugat, cu greu, și o a doua sală. Așa a funcționat multă vreme școala. Abia in anii puterii populare ea s-a putut dezvolta, a putut cunoaște o adevărată înflorire.

Dacă pînă in anul 1947 școala din Gogoșari își desfășura activitatea in numai două

săli de clasă, cu trei învățătoare și 96 de școlari, astăzi sint in comună 10 săli de clasă luminoase și încăpătoare, in care învătă 474 de copii, instruiți și educați de 17 cadre didactice. La chemarea organizației de partid, țărani muncitori din comuna au participat cu însuflețire la construirea unui nou local pentru școală.

Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, ca și majoritatea școlilor din regiunea București, și-a îndeplinit sarcina trasată de partid și de stat cu privire la extinderea și generalizarea învățămintului de 7 ani. Incepind din anul 1957 au fost cuprinși in clasa a V-a toți absolvenții clasei a IV-a din Gogoșari și din satele apropiate, Rălești și Drăghiceanu.

Mulți din absolvenții de acum 10-12 ani ai școlii sint astăzi muncitori de frunte, ofițeri, învățători, ziaristi, compozitori. Numeroși absolvenți din seriile mai recente sint studenți sau elevi in școlile medii, profesionale și tehnice. Pentru școală, pentru învățători, profesorii și elevii ei, vizele foștilor elevi constituie o mare bucurie.

Răspunzind cu dragoste grijii și atenției de care se bucură, pionierii și elevii din comuna Gogoșari se străduiesc să-și însușească cit mai temeinic cunoștințele predate in școală. Cu mult interes lucrează ei pe lotul școlar, căutind să se pregătească cit mai bine pentru viitoarea lor muncă in agricultură.

Unitatea de pionieri din școală a primit din partea Comitetului regional U.T.M. București diploma „Micul naturalist”. Harnicii pionieri și școlari string fierul vechi, participă la înfrumusețarea satului, îngrijesc animalele și păsările din gospodăria anexă a școlii.

Învățătorii și profesorii școlii desfășoară, pe lingă munca lor didactică, și o frumoasă și susținută muncă de culturalizare a maselor, pentru răspindirea cunoștințelor politice, științifice, agrozootehnice, mobilizindu-i pe țărani muncitori la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid și de stat.

Cu prilejul centenarului școlii, Secția de învățămint și cultură a regiunii București a înminat directorului acesteia Ordinul ministrului Învățămintului și Culturii prin care se conferă școlii numele de „Unitatea” și a dat premii cadrelor didactice și școlii.

STELIAN PAUN

șef adjunct al Secției de învățămint și cultură a regiunii București

Tinerii muncitori se pregătesc pentru școala serală

In orașul Ploești, din cei peste 700 de tineri muncitori recrutați de către comisiile de selecționare din întreprinderi pentru a se inscrie in anul școlar 1960/61 in clasa a VIII-a a școlilor medii serale, aproximativ 200 urmează cursurile de pregătire la cele șase centre înființate in acest scop pe lingă întreprinderile mari sau pe lingă școli.

Numai la Rafinăria nr. 3 — Teleajen au fost recrutați pentru a se prezenta la concursul de admitere in clasa a VIII-a a școlii serale 90 de tineri muncitori. Pentru o parte din ei, care nu îndeplinesc condițiile de a se prezenta direct la concursul de admitere sau doresc să-și însușească cunoștințele in vederea concursului, a fost organizat un centru de pregătire chiar in cadrul întreprinderii.

A devenit un lucru obișnuit să-i vezi pe tinerii muncitori, la sfirșitul programului de producție, îndreptindu-se spre școală pentru a-și consolida cunoștințele de matematică și fizică, de literatură și gramatică sau de desen, pentru a se pregăti să-și însușească știința și cultura, să devină constructori mai pricepuți și mai luminați ai socialismului. Pe acești tineri, care in orinduirea burgheză ar fi fost condamnați la mizerie și întuneric, îi poți auzi acum adesea vorbind cu aprindere între ei, in drum spre școală, despre rolul social al literaturii, despre marea ei importanță, ca element al suprastructurii, in formarea omului nou, despre o problemă teoretică de fizică ce le deschide noi perspective in înțelegerea procesului de producție sau despre o teoremă din geometria plană care îi familiarizează cu rigurozitatea demonstrațiilor matematice.

Acești tineri știu că datorează partidului posibilitatea de a pași pe drumul larg ce-i duce către comorile științei și culturii. Și de aceea, plini de dragoste și de recunoștință față de partid, sint hotărâți să străbată cu cinste acest drum, să învețe cu seriozitate, cu sirguință.

La rindul lor, cadrele didactice care-i pregătesc nu-și precupețesc eforturile și caută să le facă învățătura cit mai apropiată, cit mai lesne de însușit. Tovarășul N. Tudoran, bunăoară, profesorul lor de matematică, pleacă in organizarea lecțiilor sale de la experiența dobindită de ei in producție.

La lecția despre triunghiuri și despre elementele acestora, de exemplu, vorbindu-le despre clasificarea triunghiurilor s-a referit la diferitele triunghiuri pe care le întilnesc in activitatea lor practică: triunghiul echilateral la profilul generator al filetelor metric de toate dimensiunile, triunghiul isoscel cu unghiul la vîrf de 55° la profilul generator al filetelor in folii etc. Astfel, interesul cursanților pentru studiu a crescut mult, stimulat de faptul că ceea ce învătă in școală are o strinsă legătură cu activitatea lor in producție.

Ținind seama de faptul că majoritatea cursanților au cunoștințe elementare de aritmetică și geometrie, tov. Tudoran se străduiește îndeosebi să le formeze deprinderile de a aplica aceste cunoștințe in rezolvarea de probleme și exerciții. El nu neglijează însă nici lămurirea cursanților asupra unor cunoștințe de ordin teoretic care nu le sint suficiente de proaspete in minte. La lecția de geometrie despre operații cu unghiuri, de exemplu, le-a explicat in amănunțime o serie de elemente privitoare la operațiile cu unghiuri, la efectuarea acestor operații pe cale geometrică și aritmetică atunci cind se cunoaște mărimea lor și, totodată, a rezolvat cu ei exerciții care să le întărească deprinderile de adunare și scădere a unghiurilor.

Cu mult interes se preocupă de pregătirea cursanților și tovarășa M. Buza, profesoara de limba română. In lecția cu tema „Folclorul”, de pildă, ea a subliniat cu pricepere principalele probleme

privitoare la creația populară orală, la creațiile lirice și creațiile epice populare și la influența folclorului asupra literaturii culte. Faptul că a știut să-și concentreze explicațiile, să scoată in evidență numai ceea ce este esențial i-a dat profesoarei posibilitatea să dispună de suficient timp pentru fixarea cunoștințelor predate. In această verigă a lecției, căreia i-a dat importanța cuvenită, tov. Buza i-a ajutat pe elevi să-și însușească chiar in timpul orei de curs cunoștințele predate in ora respectivă. Deoarece toate problemele au fost expuse cu claritate și cursanții au fost conduși, prin întrebări ajutoare, să ajungă ei înșiși la concluzii, in timpul fixării ei au dovedit o bună înțelegere a celor predate.

Lecția tovarășei Buza ar fi fost însă și mai izbită dacă s-ar fi bazat pe exemple mai numeroase din creația populară. Or, deși programa cere profesorilor să folosească in predare fragmente din diferite creații populare, profesoara n-a făcut aceasta decit sporadic. Pentru tema „Folclorul”, in programa cursurilor de pregătire sint repartizate 4 ore. Aceasta inseamnă că profesorii au la îndemînă suficient timp pentru o predare bazată pe exemplificarea largă a celor expuse. Ținind seama de aceasta, profesoara trebuie să înlăture lipsa manifestată in ora la care ne-am referit și să-i ajute pe cursanți să cunoască un număr mai mare de creații populare.

Folosind îndrumările primite din partea profesorilor, cursanții învătă cu conștiințiozitate, dorind să se prezinte la concurs cit mai bine pregătiți. Eforturile lor ar trebui să fie însă mai mult susținute de comisia de selecționare din întreprindere. Aceasta ar trebui, in primul rind, să le creeze condiții mai bune pentru frecventarea regulată a cursului de pregătire. In prezent, din cauză că nu s-au luat măsuri de repartizare a cursanților numai in anumite

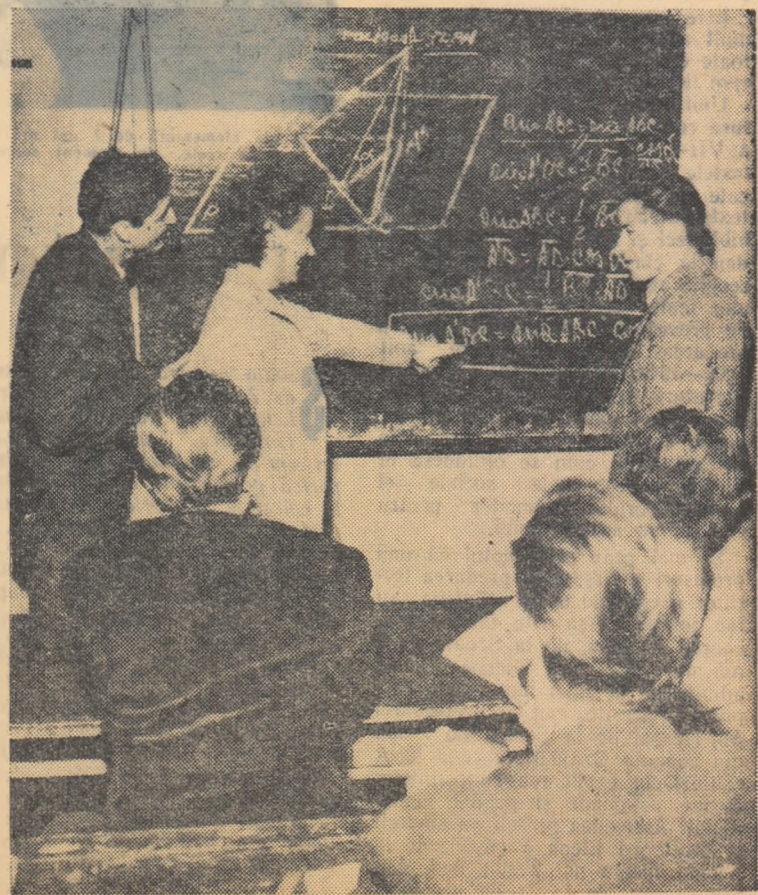
schimburi, ci li se cere să lucreze pe rind in toate cele 4 schimburi existente la rafinărie, destul de mulți sint nevoiți să lipsească periodic de la curs. Ținind însă seama de faptul că numărul total al cursanților este destul de mic in raport cu numărul total al muncitorilor întreprinderii, repartizarea lor numai in anumite schimburi in zilele cind trebuie să frecventeze cursul (de trei ori pe săptămînă) n-ar constitui o problemă prea greu de rezolvat.

De asemenea, comisia de selecționare ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape de utilizarea cu material didactic și in parte cu mobilier a cursului, in prezent

există încă unele lipsuri și in această privință.

Este și datoria secției de învățămint și cultură a orașului Ploești să acorde mai multă atenție acestor probleme. Secția trebuie să fină o legătură permanentă cu comisia de selecționare din întreprindere, cu scopul de a asigura frecvența regulată a tuturor tinerilor muncitori înscriși la curs. Totodată, secția de învățămint și cultură are datoria de a controla și îndruma mai îndeaproape munca profesorilor, ajutindu-i să îndeplinească intrutotul cerințele programei, să asigure o pregătire cit mai bună a viitorilor muncitori-elevi.

F. DIAC

Mecanicul Ștefan Nicolae și electricianul Ion Călugărescu, elevi al Școlii medii serale de pe lingă uzinele „Timpuiri Noi”, au temeinice cunoștințe de geometrie in spațiu

MAI MULTĂ GRIJĂ CONȚINUTULUI LECȚIILOR

Controlul efectuat la o serie de școli din orașul și raionul Iași a arătat că multe cadre didactice din aceste școli acordă o deosebită atenție calității lecțiilor, preocupându-se în mod permanent de ridicarea nivelului ideologic-științific al acestora. Aceste cadre didactice reușesc să înarmeze pe elevi cu cunoștințe temeinice și bine orientate din punct de vedere științific.

Am putea da în această privință numeroase exemple de învățători și profesori care se pregătesc cu conștiinciozitate pentru lecții și dau un conținut ideologic just acestora.

În cadrul lecțiilor de literatură, profesoara Elisabeta Antonescu de la Școala medie nr. 2 din Iași, predând de exemplu despre opera lui Tudor Arghezi, a insistat asupra caracterului social-satiric al operei și a arătat elevilor contribuția scriitorului la dezvoltarea limbii și literaturii române. Analizând conținutul creațiilor „Omul cu ochii vișelii”, „Baroane” și „Singe și aur”, ea a reușit să sâdască în inimile elevilor ura împotriva monarhiei feudoare și a fascismului, să demonte demagogia claselor dominante și a reprezentanților lor aflați la conducerea țării în timpul regimului burghezo-moșieresc.

La fel, profesoara O. Grecu, de la Școala medie „C. Negruzi”, predând despre clasele sociale și lupta de clasă, a acordat multă atenție înțelegerii de către elevi a principalelor probleme privind clasele sociale și lupta de clasă ca forță motrică a dezvoltării sociale în societatea împărțită în clase antagoniste și le-a prezentat în mod just desfășurarea luptei de clasă în perioada actuală atât în țara noastră, cât și în țările capitaliste.

Asemenea preocupări manifestă continuu și alte cadre didactice, cum sînt de pildă Ana Leonte (Școala medie nr. 2), Stăniș Filipos (Școala medie nr. 3), Teodora Colibaba (secția serală a Școlii medii „Vasile Alecsandri”), Ana Popescu (Școala de 7 ani nr. 4-Huși), Ion Zamfirescu (școala din com. Proboia) etc.

Majoritatea elevilor lor și-au însușit volumul de cunoștințe prevăzute de programele de învățămînt.

Ca urmare a muncii stăruitoare depuse de unii învățători, clase întregi, cum este de exemplu clasa a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 4 din Huși, obțin rezultate bune la învățatură, elevii lor citesc corect, curent și expresiv și rezolvă cu ușurință problemele de aritmetică.

Ne-am limitat la prezentarea numai a câtorva exemple, deși în realitate acestea sînt mult mai numeroase, iar activitatea pozitivă constituită trăsătura dominantă în desfășurarea și rezultatele procesului instructiv-educativ din școlile orașului și raionului Iași.

Este necesar să ne oprim mai mult asupra lipsurilor, pentru ca toate eforturile să fie îndreptate spre lichidarea acestora.

Unii profesori de limba și literatura română care predau la clasele a VII-a și a VIII-a nu au predat textele din literatura actuală indicate de programe — deși aceste texte puteau fi găsite cu ușurință în bibliotecă și librării. Alții, care predau la clasa a XI-a, mai ales la secțiile reale, au acordat un număr mult prea mare de ore față de prevederile programei pentru predarea literaturii dintre anii 1900—1944, în detrimentul predării literaturii de după 23 August 1944. Din această cauză elevii lor nu vor putea cunoaște suficient literatura actuală, felul cum se oglindește în literatură problemele sociale și lupta poporului muncitor pentru construirea socialismului.

Și mai grav este faptul că unii profesori săvîrșesc în predarea lecțiilor greșeli de ordin științific sau fac confuzii. Așa este cazul profesoarei V. Rusu, de la Școala de 7 ani din comuna Holboca, care admite de la elevi numeroase răspunsuri greșite, sau al profesoarei M. Horga, de la Școala de 7 ani din comuna Grajduri, care a făcut confuzii în explicarea cunoștințelor despre poligoane și gradul monomului. Asemenea greșeli au săvîrșit și profesorii Elena Popovici, de la Școala medie nr. 2 din Iași, Ion Simionescu, de la secția serală a Școlii medii „V. Alecsandri” și alții.

Unele cadre didactice nu acordă destulă atenție caracterului educa-

ționalist sau fac greșeli ideologice și omit sau nu reușesc să arate în mod convingător realizările regimului democrat-popular și ale întregului lagăr socialist, superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist, rolul conducător al partidului și al clasei muncitoare.

Astfel, profesorii Maria Turculeț și E. Navroțeanu de la școlile medii nr. 2 și nr. 5 din Iași, au admis, fără să corecteze, formulări greșite ale elevilor privind noțiunea de clasă socială, afirmația că burghezia și moșierimea constituiau o singură clasă socială. Unii nu combat, în lecțiile lor de socialism științific și economie politică, teoriile reacționare în legătură cu clasele sociale și lupta de clasă (teoria armoniei sociale, democratizarea capitalului, capitalismul popular). Profesori de fizică, ca cel de la școala din comuna Grajduri, sau de geografie, ca cei de la școlile din Lețcani și Crețești, nu combat concepțiile mistice care mai dăinuie la unii elevi cu privire la fenomenele din natură, nu le arată lupta omului pentru transformarea naturii etc.

Sînt și profesori care, situându-se pe poziții obiectiviste, transmit elevilor o serie de date seci de fizică, geografie sau istorie, fără să le interpreteze, să scoată în evidență aspectele politico-sociale ale acestora. De pildă, predînd o lecție despre curentul electric profesoara de fizică de la școala din comuna Grajduri n-a scos în evidență importanța curentului electric pentru electrificarea țării, grija partidului și guvernului pentru electrificare, n-a arătat realizările obținute pînă acum în această privință. Pe aceeași poziție se situează și alți profesori, ca Georgeta Hadgi, de la

secția serală a Școlii medii „M. Sadoveanu”.

Nivelul ideologic-științific scăzut al unor lecții, deficiențele existente în predarea la unele școli se repercutează în pregătirea elevilor.

Așa se explică de ce elevii clasei a VI-a de la Școala medie „Ilie Pintiile” din Iași au cunoștințe confuze și săvîrșesc grave erori la lecțiile de geografie, de ce elevii din clasa a IX-a a aceleiași școli dovedesc lipsa unor elemente cunoștințe politice, sau cei ai clasei a VII-a de la Școala medie „C. Negruzi” nu cunosc principalele realizări din regiunea Iași ale regimului democrat-popular.

Asemenea lipsuri se datorează în primul rînd faptului că profesorii respectivi, intrînd la clasă nepregătiți

Astfel, profesoara de matematică de la Școala de 7 ani din comuna Grajduri nu-și întocmește planuri de lecții, deși are această obligație, nu studiază manualul și materialele ajutoare.

La menținerea unui nivel ideologic-științific scăzut al unor lecții contribuie de asemenea faptul că nu toate cadrele didactice frecventează regulat învățămîntul ideologic, care constituie pentru învățători și profesori un sprijin prețios, nu studiază materialul bibliografic, sau nu aprofundază temele studiate și nu participă activ la discuțiile din seminarii, pentru clarificarea eventualelor probleme confuze.

Lipsurile menționate cu privire la nivelul ideologic-științific al lecțiilor unor cadre didactice se datorează în bună măsură și defectu-

oasei încadrări și repartizării a orelor din unele școli, ca și insuficienței muncii de îndrumare și control desfășurate de inspectorii școlari și de directori. În timp de 2 ani de zile secția de învățămînt și cultură a orașului Iași, de exemplu, din aproape 800 cadre didactice existente în localitate a controlat numai 92, ceea ce este cu totul insuficient chiar și atunci cînd se fac inspecții nu întotdeauna acestea aprofundează suficient conținutul procesului instructiv-educativ și nu se încheie cu îndrumări și măsuri.

Același lucru se poate spune și despre munca de îndrumare și control a unor directori de școli, care se pierd în rezolvarea unor probleme mărunte și nu se ocupă îndeajuns de calitatea lecțiilor.

Îmbunătățirea conținutului ideologic-științific al lecțiilor la toate școlile din orașul și raionul Iași este strîns legată de lichidarea tuturor acestor lipsuri. În prezent, cadrele didactice au largi posibilități nu numai să lichideze lipsurile arătate, ci și să realizeze un important pas în ridicarea calității conținutului ideologic-științific al lecțiilor. Ele pot face acest lucru folosind experiența cadrelor didactice cu rezultate bune, din școlile respective, organizînd într-o măsură mai mare interesanțele la lecții. Participarea cu regularitate și activ la învățămîntul ideologic constituie un bun prilej de orientare și ridicare a conținutului politico-ideologic al cadrelor didactice, de lămurire a diferitelor probleme de ordin ideologic legate de predarea lecțiilor la elevi. Consiliile pedagogice, comisiile metodice și cercurile pedagogice pot aduce de asemenea un sprijin substanțial în această privință dacă își vor orienta activitatea cu precădere spre aprofundarea problemelor ce le ridică educarea comunistă a elevilor.

Lichidarea lipsurilor ce se mai manifestă în conținutul procesului instructiv-educativ și pregătirea temeinică a tineretului pentru viață, pentru construcția socialismului, cer din partea tuturor cadrelor didactice o exigență sporită față de propria lor pregătire și pentru cunoașterea în profunzime a problemelor politicii partidului și guvernului nostru, cât și a întregului lagăr socialist. De asemenea este necesară îmbunătățirea și sporirea exigenței în munca de îndrumare și control din partea directorilor de școli și a organelor de învățămînt, pentru că numai așa vom reuși să înarmăm pe elevi cu cunoștințe bine orientate din punct de vedere ideologic-științific și cu deprinderi practice temeinice

GH. FLOREA
inspector general în M.I.C.

La Școala elementară de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin, noii pionieri primesc cravata roșie. Un moment solemn, pe care copiii nu-l vor uita niciodată.

Cu ajutorul colectivităților

Școala noastră, Școala de 7 ani din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, primește un sprijin susținut din partea gospodăriei agricole colective „Victoria”. Acest sprijin se concretizează mai ales în asigurarea condițiilor necesare pentru instruirea practică a elevilor în ceea ce privește munca în agricultură.

Dacă în perioada lucrărilor agricole elevii claselor V-VII au posibilitatea ca, împărțiți pe echipe, să efectueze practica agricolă pe diferite loturi ale gospodăriei colective, și acum, în timpul iernii, ei pot participa la diferite lucrări organizate de colectivitate. Astfel, elevii lucrează în atelierul gospodăriei la confecționarea răsadnitorilor, a marcatoarelor pentru însemnarea rîndurilor, a

telor pentru muncile agricole de primăvară, confecționează colți pentru greble, rigle pentru măsurarea adîncimii brazdelor, planatoare etc. O activitate specifică a acestei perioade, la care participă și elevii, este selecționarea și tratarea semințelor. Cunoștințele primite de ei la lecțiile de cunoștințe agricole, la capitolul despre răsadnitori și răsaduri, încep astfel încă din această perioadă să fie aplicate în practică.

De asemenea, elevii din clasele a VI și a VII-a construiesc și mînuiesc diferite aparate de măsurare a înălțimii plantelor, a înălțimii și dezvoltării anualelor (bastonul de măsurat, compasul etc.). Totodată, ei mînuiesc areometre, învălînd cum să determine densitatea lichidului

și să măsoare umezăala aerului etc.

Dar sprijinul G.A.C. „Victoria” nu se rezumă numai la a crea elevilor școlii noastre condiții pentru efectuarea unor lucrări practice. Colectivității se interesează îndeaproape și de înzestrarea școlii cu mobilier și material didactic. De pildă, se pregătesc aici pentru noi două mari vitrine pentru păstrarea aparatelor de laborator, semințele selecționate pentru lotul școlar, îngrășăminte chimice etc. De asemenea, colectivității ne-au procurat materialele necesare pentru desfășurarea activității culturale-artistice a elevilor și asigurarea transportului acestora cu ocazia excursiilor organizate de școală, a concursurilor școlare, a întrecerilor spor-

te și săvîrșesc grave erori la lecțiile de geografie, de ce elevii din clasa a IX-a a aceleiași școli dovedesc lipsa unor elemente cunoștințe politice, sau cei ai clasei a VII-a de la Școala medie „C. Negruzi” nu cunosc principalele realizări din regiunea Iași ale regimului democrat-popular.

Și activitatea culturală a tinerilor din G.A.C. „Victoria” este sprijinită de echipa culturală a școlii. Ansamblul muzical al elevilor susține deseori programe artistice în fața colectivităților.

Exemplul muncii colectivistilor, grija gospodăriei față de nevoile școlii constituie permanent un puternic stimul pentru elevi.

C. PAȘCAU
directorul Școlii de 7 ani

Știri

Acțiuni patriotice

La chemarea comitetului U.T.M. pe școală, elevii Școlii medii nr. 1 din Sighișoara, în frunte cu utemiștii și pionierii, au strîns de la începutul anului școlar circa 4000 kg. fier vechi. S-au evidențiat în această acțiune clasele a X-a umanistă, a IX-a B, și a VIII-a A.

De asemenea, o parte din elevi au participat la acțiunea patriotică menită să redea agriculturii o serie de terenuri, săpînd în acest scop 30 mc. de pămînt, au sprijinit Ocolul silvic scoțînd 4000 puieți de la pepinieră ș.a.

Educatoarele

se preocupă de îmbunătățirea muncii lor

Educatoarele din raionul 1 Mai al Capitalei desfășoară o activitate susținută pentru îmbunătățirea conținutului muncii în grădinițele de copii.

O atenție deosebită acordă educatoarele, în cadrul cabinetului metodic, studiului materialului sovietic de specialitate. Astfel, ele au dezbătut pe larg problemele ridicate în scrisoarea metodică a educatoarei A.I. Aladiskina, de la Grădinița de copii nr. 15 din orașul Borodinski, scrisoarea intitulată „Rolul ilustrației în învățarea limbii materne de către copii”.

De asemenea, au analizat lucrările educatoarelor sovietice Lebedeva și Vanetkaia, intitulate „Pregătirea copiilor pentru desen” și „Desen, modelaj, confecții”.

Mult interes a stîrnit în rîndurile educatoarelor și lucrarea „Jocurile muzicale”, de A. V. Kelemen.

În scopul unei legături mai strînse cu educatoarele sovietice, educatoarele de la Grădinița de copii de pe lingă Academia R.P.R. corespundeză cu kolegele lor de la Grădinița nr. 40 din Leningrad, făcînd și schimb de material didactic, jucării, fotografii etc.

H. ARDELEANU

Școala și fabrica

Sînt cîțiva ani de cînd Școala de 7 ani nr. 2 din Piatra Neamț este patronată de Fabrica de celuloză și hîrtie „Reconstrucția”. În acest timp, fabrica a susținut permanent bunul mers al procesului de învățămînt din școală. Cu sprijinul ei s-au amenajat încă două săli de clasă, a fost înzestrat laboratorul de chimie cu substanțele care lipseau, a fost înființat și dotat cu sculele necesare un atelier de lăcătușerie etc.

Între școală și întreprindere există o strînsă legătură, care se realizează sub diferite forme și care are o foarte mare importanță educativă. La adunările pionieresti sînt invitați muncitorii fruntași care vorbesc pionierilor despre munca lor. La lecțiile de matematică, de fizică și de gramatică exercițiile se bazează pe exemple luate din viața fabricii. Cu sprijinul acesteia școala a organizat excursii la Bicaz, la Onești și la Cetatea Neamțului. Elevii participă deseori la lucrări de folos obștești în cînta fabricii.

Toate aceste forme de activitate contribuie la dezvoltarea dragostei elevilor pentru producție. Numeroși absolvenți ai școlii sînt astăzi muncitori de frunte la „Reconstrucția”.

Mijloc de dezvoltare a judecării copiilor

Una din principalele mele preocupări în munca pe care o desfășor cu copiii din clasele I-IV este aceea de a contribui la dezvoltarea gândirii lor. De un real folos în acest scop îmi sînt lecțiile de aritmetică. Invățîndu-i pe elevi să înțeleagă și să rezolve probleme de aritmetică, îi deprind în același timp să distingă esențialul de neesențial pe baza propriei lor judecări, să gîndească asupra unor probleme din domenii variate, să găsească mijloace de soluționare a lor.

Încă din clasa I-a, din momentul în care elevii încep să răsfoiască manualul de aritmetică, dorind să înțeleagă sensul imaginilor și al semnelor pe care le întîlnesc în paginile acestuia, caut să-i deprind să observe la imaginile privite a. numite însușiri de asemănare și deosebire, să le formeze capacitatea de a le diferenția. Apoi, cînd le explic noțiunile de unitate, cifră, număr mă străduiesc să dezvolt această capacitate a elevilor de a distinge un obiect de altul, de a înțelege anumite raporturi între obiecte.

O dată cu trecerea la rezolvarea problemelor, această muncă dobîndește un caracter mai organizat, mai sistematic. Acum elevii trec la o activitate creatoare, care constă în găsirea soluției unei probleme pe baza propriei lor judecări.

Pentru ca procesul de rezolvare a problemelor să aducă o contribuție cât mai mare la formarea judecării elevilor, caut în primul rînd să pun accentul pe înțelegerea conținutului problemelor, adică pe înțelegerea relațiilor existente între diferitele date, între acestea și rezultatul cerut. Problemele pe care le rezolvăm noi cu elevii claselor I-IV se încheie de obicei cu cîte o întrebare principală, ce conduce la operația prin care se ajunge la rezolvare. De exemplu, se întrebă cît cîntărește zahărul dintr-o cutie dacă într-o ladă erau 45 kg de zahăr și lot acest zahăr a fost împărțit în mod egal în 5 cutii. Pentru a ajunge să răspundă la această întrebare elevii trebuie să parcurgă calea care îi duce treptat la rezultat, să-l desprindă pe acesta din întregul ansamblu al problemei, din datele pe care le are la dispoziție. De aceea, pentru dezvoltarea judecării lor, are o mare importanță priceperea învățătorului de a alege just momentele cînd trebuie să intervină cu întrebări ajutoare sau explicații ajutoare, care să ușureze drumul elevilor spre rezolvarea problemei, precum și alegerea conținutului acestor întrebări și explicații. Dacă nu ne preocupăm cu grijă de aceasta, întrebările și explicațiile pot fi dăunătoare, abătîndu-i pe elevi de la firul judecării exacte. De exemplu, dacă în timpul rezolvării problemei, în momentul cînd ajung la concluzia că trebuie să împartă numărul kilogramelor de zahăr din ladă la numărul cutiilor în care acesta a fost împărțit în mod egal, îi vom întreba pe elevi din ce grupă de împărțiri face parte această operație vom proceda just, ajutîndu-i să vadă

mai limpede raportul între cele două mărimi și ce au comun aceste două numere, conducîndu-i la înțelegerea mai în adîncime a împărțirii în părți egale. Dacă însă vom pune această întrebare înainte ca elevii să desprindă ce au de făcut le vom răpi stimulentele de a descoperi calea de rezolvare a problemei, îi vom deruta și îi vom conduce spre o operație mecanică.

De obicei caut să lămuresc cu ajutorul elevilor conținutul problemei, pe care o adresez întregii clase. Apoi chem un elev la tablă și îl las să stabilească întregul mers al rezolvării problemei (dacă e vorba de o problemă simplă, cu una sau două lucrări) în timpul cînd se stabilește mersul rezolvării problemei insist asupra înțelegerii de către întreaga clasă a cauzelor care impun o operație sau alta. Intervențiile mele în această etapă sînt foarte rare și de obicei scurte. Îi las să formuleze ei înșiși concluziile, deoarece această contribuție într-o măsură apreciabilă la dezvoltarea judecării. Cel mult, intervin cu anumite precizări.

După rezolvarea unei probleme trecem împreună la recapitularea ei. În această etapă elevii reconstituie întreaga lucrare pe baza elementelor deja cunoscute, ajun-gînd de la înțelegerea parțială a diferitelor situații la o percepere globală mai deplină.

De obicei, după ce rezolv cu elevii mai multe probleme legate de o anumită temă, îi obișnuiesc să formuleze ei înșiși probleme în genul celor rezolvate, cu date luate din viața înconjurătoare. Concentrarea ce o impune stabilirea raporturilor dintre datele problemei și formularea acesteia duce la dezvoltarea mai departe a judecării elevilor.

Un moment important în formarea judecării elevilor este trecerea de la probleme care necesită o singură lucrare la probleme care cer două, trei sau mai multe lucrări. Pentru a înlătura dificultățile întîmpinate de elevi în rezolvarea acestor probleme și pentru a-i ajuta să sezezeze cu mai multă ușurință legăturile ce există între datele lor, pornesc de la o problemă cunoscută, simplă, descompunînd una din datele ei. Astfel, pornind de la afirmația că 16 radiere costă 32 lei, compic problema arătînd că s-au cumpărat o dată 4 radiere și altă dată 12 radiere, pentru care s-a plătit în total 32 lei. S-a lărgit astfel conținutul unei probleme deja cunoscute de elevi și, în același timp, a apărut un nou grad de dificultate în rezolvarea ei. Dar dacă problema este pusă așa, elevii, pe baza analogiei cu problema cunoscută, înțeleg repede ce operație apare în plus. Discuția despre noile raporturi existente între datele problemei face ca judecata lor să se dezvolte mai mult.

În clasa a III-a și mai ales în clasa a IV-a întîlnim probleme a căror rezolvare impune anumite metode — ca metoda grafică, metoda mersului invers etc. — pe care noi nu le analizăm cu elevii în clasă. Întîlnim astfel probleme

compuse și probleme tipice, care își aduc o contribuție sporită la formarea judecării elevilor. Din problemele compuse elevii desprind în primul rînd ideea înmănușerii mai multor probleme simple în una singură, cu un conținut nou și mult mai bogat decît oricare din problemele asociate. Deseori obișnuiesc să prezint elevilor, prin astfel de probleme, exemple din viață, din producție, din care să rezulte asocierea mai multor lucruri sau fenomene și nașterea unui fenomen nou. Înainte de a le prezenta elevilor o astfel de problemă studiez în amănunțime nu numai rezolvarea exactă a acesteia în întregul ei ansamblu, dar și ordinea descompunerii ei în probleme simple și rezolvarea fiecăreia dintre acestea. Apoi, în clasă, caut să-i conduc spre rezolvarea ei independentă, discutînd în amănunțime raporturile pe care le implică.

Mă preocupă mult combaterea tendinței ce se mai manifestă la unii elevi de a nu analiza aspectele problemelor, ci de a afirma la întîmplare „facem o socoteală de adunare, de scădere...” etc. Știu că sînt unii învățători — îndeosebi printre cei începători — care, în cazul cînd afirmația făcută de elev la întîmplare se potrivește, se mulțumesc cu atât, iar în cazul cînd nu se potrivește îi îndeamnă pe elevi „să se mai gîndească”. Cum nu sînt multe operațiuni aritmetice, pînă la urmă se potrivește — tot pe ghicite — operația necesară. Această însă împiedică formarea și dezvoltarea gândirii logice. Pentru combaterea unor asemenea tendințe, pun în fața elevilor mei probleme fără date — de felul acesteia, de exemplu: „Cunoscînd distanța parcursă de un tren și viteza trenului, putem afla în cîte ore străbate trenul întreaga distanță?” Abia, după ce elevii stabilesc raționamentul le dau datele concrete. În asemenea situații elevul este solicitat să caute relații precise, să nu meargă la nimereală și astfel judecata lui are posibilitatea să se dezvolte.

O contribuție însemnată la dezvoltarea gândirii elevilor o aduce și obișnuirea acestora cu o exprimare corectă și precisă prin propoziții complete. Vocabularului matematic îi sînt caracteristice precizia și claritatea. De aceea caut să nu-l las pe elevii mei să se obișnuiască cu expresii ca „4 în 16” în loc de „4 se cuprinde în 16”, „mie-mi-a rămas la împărțire” în loc de: „rămîne un rest de...” etc. Rezolvarea problemelor de aritmetică constituie un mijloc important pentru a dezvolta judecata elevilor. Pentru aceasta însă este necesar ca noi, învățătorii, să ne concentrăm atenția spre a-i învăța pe elevi să analizeze o problemă, să desprindă raporturile dintre mărimile ce intervin în conținutul acesteia, să stabilească analogia dintre elementele întîlnite într-o problemă și elementele deja cunoscute lor.

I. PENTES
Învățător la școala din comuna
Strehaia, reg. Craiova

Profesoara de științe naturale Sonia Andrei explică unui grup de pionieri din clasa a VI-a a Școlii medii „Gh. Barițiu” din Cluj tehnica confecționării cuiburilor pentru păsărele.

De la prietenii din Uniunea Sovietică

Într-una din zilele trecute, poștașul a făcut o plăcută surpriză elevilor și cadrelor didactice de la Școala de 7 ani din comuna Unguriu, raionul Buzău: a adus răspunsurile la scrisorile pe care școlarii și pedagogii de la această școală le-au adresat mai de mult prietenilor lor de la Școala de 8 ani din comuna Purcari, R.S.S. Moldovenească.

Plicurile adresate elevilor din Unguriu conțineau scrisori și ilustrații cu aspecte din marea țară a socialismului. Cel mai voluminos dintre plicurile aduse de poștaș era adresat cadrelor didactice, care au găsit în el o caldă și amicală scrisoare și o mapă cu 30 de ilustrații reprezentînd monumente arhitecturale din Moscova.

Elevii și profesorii de la Școala de 7 ani din Unguriu au înființat în școală și un „colț al prieteniei”, în care sînt expuse scrisorile și darurile primite de la prietenii din Uniunea Sovietică.

O excursie interesantă

În timpul vacanței profesorii de la școlile medii „Avram Iancu” și „Bethlen Gabor” din Aiud au organizat o excursie cu elevii claselor a XI-a. Cu prilejul acestei excursii a fost vizitată întreprinderea „Electroputere” din Craiova, unde școlarii au avut posibilitatea să vadă cum se construiesc motoarele electrice (motoare sincrone și asincrone), cum se construiesc și se repară bobine, transformatori, locomotive Diesel, materiale electrice necesare la instalatii, construcții de aparate și mașini electrice, adică tocmai ceea ce era necesar ca ei să vadă pentru a înțelege cu mai multă ușurință problemele din lecțiile privind aparatele și mașinile electrice.

În continuarea excursiei elevii au vizitat, la Petroșani, Institutul mi-

nier, unde au văzut laboratorul de mașini miniere și unde li s-a prezentat întreg aparatul folosit la extragerea cărbunelui, precum și laboratorul de geologie, unde sînt expuse diferite tipuri de roci din întreaga țară.

În cadrul aceleiași excursii elevii s-au oprit la întreprinderea textilă „Libertatea”, unde li s-a explicat procesul tehnologic din fabrică și unde au putut vedea cum se sortează și se spală lina, cum se electuează sloarcerea și uscarea ei, cum se realizează amestecarea lînei cu celofibră pentru obținerea anumitor sorturi de stofe, cum se fabrică firele, cum funcționează războaiele de țesut, cum se efectuează aprelura etc. Totodată în orașul Sibiu elevii au vizitat muzeul „Bruckenthal”.

Inițiativa pionierilor

Pionierii din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Pesac, raionul Sînnicolau Mare, regiunea Timișoara, au pornit o acțiune de înfrumusețare a clasei lor.

La una din orele de diriginție ei au discutat împreună cu dirigintele despre starea nesatisfăcătoare a clasei, căreia nu-i acordaseră pînă atunci suficientă atenție. Unii elevi aruncau pe jos hirtii, zgîtrieau băncile etc. Au hotărît să pornească la treabă și să mențină cu grijă curățenia.

Curînd înfățișarea clasei s-a schimbat cu totul. Tot mobilierul a fost vopsit de pionieri, dușumeaua spălată, interiorul dulapului aranjat estetic. S-au pus ghivece cu mușcate în ferestre, s-au semănat seminte de fasole și griu într-o lădiță, s-a așezat într-un colț un acvariu. Pe pereti au fost expuse cîteva fotomontaje înfățișînd realizări ale regimului nostru de democrație populară în domeniul industriei și al agriculturii și realizările științei sovietice în cercetarea spațiului cosmic.

Ajutați de instructorii de pionieri, elevii au aranjat și camera pionierilor, ca și sala unde se păstrează materialul didactic.

Clasa a VII-a a chemat la întrecere și celelalte clase ale școlii. Exemplul ei a fost urmat de toți elevii. În frunte cu dirigintii, învățătorii și instructorii de pionieri, ei muncesc cu mult elan pentru înfrumusețarea claselor și pentru păstrarea curățeniei acestora.

Activitate extrașcolară

Cu sprijinul organelor locale de stat, la Școala elementară nr. 28 din Cluj s-a instalat o stație de radioamplificare. La emisiunile care au loc aci prezintă adesea programe și elevii, ajutați de profesori

de circa 80 de elevi, care a avut o serie de succese în întrecerile artistice din regiune.

Și cercul de foto-amatori al școlii desfășoară o activitate vie și atră-

Cu deosebit simț de răspundere

Cadrelor tehnice sanitare le revin sarcini importante în lupta pentru continuă ridicare a nivelului sănătății poporului. Pentru ca pregătirea lor să se efectueze la nivelul cerințelor actuale, medicii profesori și instructorii de practică din școlile tehnice sanitare se străduiesc să îmbunătățească conținutul și organizarea procesului instructiv-educativ în aceste școli.

Ansamblul cunoștințelor predate acum în școlile sanitare reprezintă o temelie serioasă pentru pregătirea viitoarelor cadre medii sanitare. Predarea acestor cunoștințe trebuie însă îmbinată cu o temeinică muncă educativă, în care toată atenția să fie acordată formării unei atitudini juste față de bolnavi.

În școala noastră — Școala tehnică sanitară din București — cadrele didactice acordă o mare atenție acestor probleme. La cursurile practice din cadrul disciplinei „Tehnică îngrijirii bolnavului”, de exemplu, urmărind ca, pe lângă deplină stăpânire a cunoștințelor teoretice, priceperilor și deprinderilor practice, elevii să-și dea seama de menirea lor, să le formăm o atitudine plină de grijă față de bolnav, să-i educăm în spiritul respectului și atașamentului față de profesione.

Fiecare lecție de tehnică îngrijirii bolnavului, ocupându-se de un anumit tratament, le formează elevilor deprinderi anumite.

O primă categorie de deprinderi o constituie acelea care privesc practici simple, elementare. De exemplu: deprinderea ca înainte de orice lucrare să le speli pe mâini, deprinderea de a închide casoleta ori de câte ori umbli cu ea etc. Desigur că asemenea deprinderi se automatizează în scurt timp.

Există însă o serie de deprinderi mai complexe, a căror însușire perfectă presupune maximum de atenție, concentrarea asupra întregii lucrări. La montarea unei seringi, de pildă, elevii se deprind să pună automat mâna pe pensă, dar în același timp trebuie să li se atragă atenția că nu au voie să atingă nimic altceva. Tot astfel se automatizează repede deprinderea de a citi ceea ce e scris pe fiolă, dar în același timp elevii trebuie să fie veșnic atenți la conținutul pe care-l are fiola respectivă, în funcție de bolnavul căruia i se face injecția.

Fără îndoială că executarea corectă a unor asemenea operații complexe ne cere o perioadă de timp mai îndelungată, în care operațiile respective se execută cu regularitate, trecând în forme caracteristice, prin diferitele stadii sau etape de formare a deprinderilor.

În prima dintre aceste etape, denumită etapa de orientare, elevii nu pot încă să deosebească pe deplin mișcările sau acțiunile utile de cele inutile. Aceasta se datorește, așa cum arată Pavlov, iradierii, adică propagării excitațiilor pe scară largă, ceea ce obligă participarea la acțiuni și a unor părți ale corpului sau a unor organe care la un tehnician sanitar sau la un elev mai experimentat rămân în repaus. În această etapă noi concentrăm atenția elevilor nu atât asupra obiectului lucrării practice, cât asupra acțiunilor pe care trebuie să le execute, călind să-i facem să le efectueze cât mai precis, adică exact așa cum le-au fost explicate și demonstrat, învățându-i să-și frneze mișcările inutile.

A doua etapă a formării deprinderilor constă în executarea unor operații izolate, raționale, în repetarea lor conștientă, controlată, pentru desăvârșirea mișcărilor pe baza experienței dobândite. Pentru aceste exerciții, care au un caracter pur didactic, folosim manechine și mulaje, sau încredințăm unui elev din grupă rolul bolnavului.

Etapa a treia se caracterizează prin perfecționarea efectuării de către elevi a anumitor operații, cum sînt de exemplu luarea și notarea grafică a temperaturii, pulsului etc. De asemenea, în această etapă prin perfecționarea anumitor mișcări formăm și dezvoltăm la elevi noi deprinderi, mai complicate, dar asemănătoare celor asimilate anterior. Bunoară, după ce au căpătat priceperea de a face injecții subcutanate trecem la executarea injecțiilor intramusculare și intravenoase.

În formarea corectă a tuturor acestor deprinderi un rol de bază revine demonstrației executate de instructor, care trebuie să fie corectă atât din punct de vedere științific cât și tehnic. De aceea instructorii din școala noastră revăd înaintea fiecărei lecții tehnica operațiilor pe care urmează să le execute și nu se bazează niciodată numai pe experiența lor anterioară. Ei știu că o demonstrație efectuată defectuos, cu mișcări nesigure și neprecise, formează la elevi deprinderi necorecte.

Atunci cînd le explicăm elevilor tehnica de îngrijire, le atragem atenția asupra greșelilor și impreciziilor posibile. Dacă ei întîmpină greutăți în înțelegerea unor elemente ale instructajului, descompunem mișcările și procedeele în elementele lor componente sau încetăm ritmul demonstrației. Căutăm însă să nu fărîmîm în mod inutil procedeele și mișcările, pentru a menține clară corelația dintre mișcări și procedee. Paralel cu demonstrația prezentăm pe tablă o schemă a fazelor celor mai importante ale operației demonstrate.

Expunerea teoretică de la începutul fiecărei lecții de tehnică a îngrijirii bolnavului o îmbinăm strîns cu educarea elevilor în spiritul răspunderii pentru activitatea efectuată, a atenției deosebite față de starea psihică a celui îngrijit. La tema „Revsitive”, de pildă, cînd am vorbit despre ventuze, atît în expunere cât și în întuirea materialului am avut grijă să atrag atenția elevilor asupra necesității de a lucra cu pahare care au marginea perfect netedă. De asemenea, am subliniat gravitatea urmărilor pe care le poate avea folosirea unei ventuze ca recipient pentru păstrarea alcoolului, deoarece se poate greși luînd pentru aplicație ventuza în care s-a pus alcoolul și care, aprinzîndu-se, ar produce leziuni bolnavului.

Îndrumarea elevilor asupra pregătirii psihice a bolnavului, lămurirea lor asupra felului cum trebuie să dea explicații în legătură cu motivul pentru care s-a recomandat un tratament, cu felul cum trebuie aplicat acesta etc. cere multă măiestrie din partea instructorului. Noi ținem seama că în această privință exemplul personal este determinant pentru comportarea elevilor.

Alături de exemplul personal, în practica de zi cu zi la căpătîiul bolnavului scoatem mereu în evidență pericolul ce decurge din unele greșeli sau din neglijență, din lipsa de curaj, din lipsa de conștiință profesională. De pildă observînd, în sala de demonstrație că elevii ating din neatenție unele instrumente sterile și, crezînd că nu au fost observați, le dau spre a fi folosite, intervenim de îndată, arătînd că nerespectarea regulilor de asepsie din ușurință sau lipsă de conștiințozitate poate dauna grav unui bolnav operat, creînd posibilitatea infectării plăgii.

În acest fel putem asigura cel mai bine participarea conștientă și activă a elevilor la asimilarea celor mai importante priceperi și deprinderi. Ei devin tot mai conștienți de faptul că nimic nu se efectuează la întîmplare și fără un motiv bine întemeiat. De exemplu,

elevii noștri știu că este necesar să prevină escarele de cîte ori îngrijesc un bolnav în stare gravă. Grijă cu care se comportă în asemenea ocazii este dovada unor înaintate deprinderi practice, dar în același timp vădește nivelul conștiinței lor profesionale. În asemenea ocazii fiecare gest al lor indică dorința pe care o au de a contribui la vindecarea cât mai rapidă a bolnavului, de a preveni tot ceea ce ar duce la prelungirea șederii lui în pat, la dureri suplimentare și la complicații grave. Această grijă o dovedesc elevii și în acțiuni curente, cotidiene, cum este, de exemplu, notarea temperaturii. Ei au grijă să noteze temperatura unui bolnav imediat ce au luat-o și să nu lase aceasta pentru mai tîrziu, știînd că memoria, oricît de bună este, poate da uneori greș și că în profesia pe care și-au ales-o nu au voie să greșească deoarece li s-au încredințat vieți omenești.

Educarea viitorilor muncitori sanitarî în spiritul grijii și atenției față de om, printr-o acțiune comună a profesorilor, medicii și a instructorilor de practică, paralel cu transmiterea unor temeinice cunoștințe științifice și deprinderi de lucru asigură creșterea unor cadre care să considere drept lege, în întreaga lor activitate, apărarea neobosită a sănătății poporului muncitor.

ALEXANDRINA ZAMFIRACHE
instructoare la Școala tehnică sanitară din București

Datorită muncii pline de avînt a ucenicilor Școlii profesionale IPRO-FIL „Republica” din Sibiu, practica în producție pe care ei o desfășoară la întreprinderea pentru repararea utilajului aduce o contribuție prețioasă la îndeplinirea planului de producție al întreprinderii.

Brigăzile de ucenici, conduse și

îndrumate de maistri-instructori și de tineri muncitori fruntași, lucrează la confecționarea de piese și la montarea utilajelor pentru întreprinderile din industria de prelucrare a lemnului.

Iată în fotografie un aspect din munca ucenicilor anului I — timpplari: imbinări pentru rame și suporți.

Concurs cu tema: „Să ne cunoaștem regiunea”

La Școala profesională auto din Satu Mare s-a desfășurat recent un interesant concurs „Drumeții veseli”, cu participarea ucenicilor din anul II mecanici-auto. Tema concursului a fost: „Realizările regimului de democrație populară în regiunea Baia Mare”.

Cu acest prilej ucenicii au dat

dovadă de bogate cunoștințe privitoare la creșterea producției industriale a regiunii, la sporirea producției agricole, la dezvoltarea vieții culturale și artistice, precum și la alte realizări de seamă care au făcut să înflorească regiunea Baia Mare.

METODE NEINDICATE

Multe lucruri bune se pot spune despre preocuparea cadrelor didactice ale Școlii profesionale agro-zootehnice din Dobrogea, regiunea Pitești, pentru pregătirea ucenicilor la nivelul cerințelor dezvoltării producției agricole. Folosind experiența didactică și științifică a cadrelor școlare agricole mari și valorificînd resursele existente pe plan local, școala a reușit să-și organizeze un cîmp demonstrativ în care ucenicii sînt familiarizați cu plantele și metodele de muncă cele mai productive, pe care le vor folosi apoi pe scară largă în cultura mare. Astfel, cîmpul experimental permite urmărirea evoluției culturilor de graminace și leguminoase perene combinate pentru determinarea, în funcție de condițiile climatice și de sol, a celor care corespund în cea mai mare măsură pentru asolamente. Parcelele cîmpului experimental sînt tratate în mod diferit cu îngrășăminte chimice de bază și suplimentare, iar în întîlnirea culturilor se folosesc metode variate, în așa fel încît ucenicii pot face comparații și trage singuri concluziile asupra celor mai valoroase metode de cultură.

Față de aceste rezultate pozitive privind pregătirea ucenicilor din sectorul agricol, pregătirea viitorilor zootehnicieni prezintă o serioasă rămînire în urmă. Principalele cauze ale acestei rămîneri în urmă le constituie insuficiența preocupare pentru lărgirea bazei materiale de pregătire a zootehnicienilor, precum și unele concepții neadecvate care au stat la baza organizării fermei didactice.

O primă și serioasă deficiență este faptul că pînă în prezent conducerea școlii nu a asigurat fermei ovinete strict necesare pentru cunoașterea de către ucenici a principalelor rase, cu caracteristicile respective, și a normelor științifice de îngrijire a oilor pentru obținerea unei înalte productivități. De asemenea, se vădește cu totul insuficient numărul de bovine și porcine de care dispune în momentul de față școala pentru efectuarea tuturor lucrărilor de furajare și îngrijire care să permită ucenicilor cunoașterea aprofundată a metodelor celor mai productive. Aceasta se datorește faptului că ferma didactică a fost asimilată prin analogie cu cîmpul demonstrativ agricol și nu a fost creată, așa cum era firesc, pe principiul unei gospodării rentabile. Organizarea fermei pe principiul gospodăriei rentabile ar fi asigurat primirea unui sprijin material mai larg pentru dezvoltarea și completarea septelului, ar fi dat posibilitatea unei practici temeinice și științifice, deslășurate în toate ramurile

zootehnice și, în același timp, ar fi adus școlii serioase venituri. Deficiențele concepției care a stat la baza organizării fermei didactice a Școlii profesionale agro-zootehnice din Dobrogea se vădesc și în faptul că nici măcar creșterea abinelor, o ramură care nu cere condiții materiale deosebite și care aduce serioase venituri, nu a fost dezvoltată în limita posibilităților școlii, menținîndu-se la nivelul experimental de trei stupi.

Dacă pe cîmpurile experimentale este admisibil să se cultive, pe loturi foarte reduse, unele plante în condiții defavorabile, în așa fel încît să putem demonstra ucenicilor influența acestor condiții asupra scăderii productivității, socotim totuși nejustă folosirea prin analogie a acestei metode la ferma didactică, așa cum au procedat unora profesorii de specialitate ai Școlii profesionale agro-zootehnice din Dobrogea. Oare era just și necesar ca pentru a demonstra ucenicilor importanța întîrînirii curățeniei corporale a cabalinelor să se lase unul dintre cai neșesălați și necurățați? Nu este, de asemenea, evident pentru majoritatea ucenicilor, din practica obișnuită a gospodăriei țărănești, că hrănirea vacilor cu țărăniță combinată cu nutreț verde dă o productivitate mai mare decît hrănirea numai cu nutreț verde? Fără îndoială că da. Totuși, unii profesori ai școlii din Dobrogea au socotit necesar să facă această demonstrație, sacrificînd în acest scop, pentru o perioadă destul de mare de timp, producția de lapte a unei vaci.

Cu mult mai importantă ar fi fost demonstrarea superiorității economice a furajării cu porumb insilozat față de celelalte metode curente de furajare. Acest lucru l-au neglijat însă profesorii școlii din Dobrogea. De asemenea, era cu mult mai bine să se fi acordat o atenție mai mare familiarizării ucenicilor cu dozarea rațiilor pentru hrănirea diferitelor categorii de porcine.

Metoda folosită de unele cadre didactice de la Școala profesională agricolă din Dobrogea în cadrul fermei didactice prin analogie cu formele de activitate pe cîmpul experimental este defectuoasă nu numai din punct de vedere al nivelului scăzut de cunoștințe și deprinderi pe care și le pot însuși în asemenea condiții ucenicii, ci și din punct de vedere educativ. Neglijarea îngrijirii în bune condiții a animalelor, chiar și în scopuri „experimentale”, poate crea la unii ucenici impresia că nu este atât de grav dacă vor uita să hrănească, să bușoneze sau să spele unele animale.

Transformînd, în cel mai scurt timp, ferma didactică în fermă de producție, aplicînd în cadrul acestei ferme cele mai înaintate metode de furajare și îngrijire, profesorii și maistrii Școlii profesionale din Dobrogea vor putea asigura într-adevăr în bune condiții pregătirea ucenicilor la nivelul cerințelor dezvoltării sectorului zootehnic din țara noastră.

AL. C.

Expoziție de lucrări practice

Zilele trecute s-a deschis într-una din sălile Centrului de documentare tehnică din Capitală o expoziție de lucrări practice efectuate de ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice din cadrul Ministerului Industriei Grele.

Din numeroasele lucrări prezentate se remarcă îndeosebi macheta locomotivei Diesel, executată cu măiestrie de uceni-

cii Școlii profesionale „Electroputere” din Craiova, macheta unui furnal înalt, executată de ucenicii Școlii profesionale „Victoria” din Călan și cuptorul electric, executat în miniatură de ucenici din Cîmpia Turzii.

Expoziția a stîrnit un deosebit interes în rândurile vizitatorilor, în majoritatea lor elevi ai școlilor profesionale, tehnice și de cultură generală.

Bogată activitate sportivă

Ucenicii de la Școala profesională „Mao Tze-dun” din Capitală îndrăgesc mult activitatea sportivă. Sporturile pe care le practică cel mai des sînt: atletismul, baschetul, fotbalul, voleiul și rugbiul. În aceste discipline sportive activează zeci de ucenici, care obțin succese remarcabile. Echipa de rugbi a școlii de pildă a cucerit în anul

trecut titlul de „campionă a țării la juniori”.

Ucenicii participă cu regularitate la întrecerile din cadrul campionatelor școlare și la Spartachiadele tineretului. La Spartachiada orașului București ucenicii Școlii profesionale „Mao Tze-dun” au obținut locul I la tîrîntă și locul II la volei.

CONSFĂTURILE ALE DIRIGINȚILOR

În ultimul timp, în diferite raioane din țară au avut loc consfătuiri ale diriginților, în cadrul cărora aceștia au făcut schimb de experiență în problemele muncii de educare comunistă a elevilor.

Consfătuirea diriginților din raionul Rimnicu-Vilcea, bunăoară, a avut un program cuprinzător și variat, axat pe sarcinile actuale ale activității din școli și realizat în forme variate — referate, ore deschise de diriginție, o ședință cu părinții elevilor.

Referatul „Documentele dirigințelui” a arătat cum trebuie să-și adune și să-și însemneze dirigințele observațiile cu privire la comportarea elevilor. Referatul „Cum trebuie să muncească dirigințele cu clasa sa pentru realizarea sarcinilor educației comuniste” a pus accent pe colaborarea dirigințelui cu organizațiile de tineret, referatul „Conținutul, formele și metodele muncii cu părinții” a precizat sarcinile dirigințelui în munca cu părinții elevilor, iar un alt referat a arătat cum trebuie să controleze și să îndrume directorul munca dirigințelui.

Orele de diriginție deschise și consfătuirea cu părinții au fost în așa fel organizate, încât au ilustrat me-

tode variate care pot fi folosite de diriginți în munca lor cu elevii și cu părinții acestora.

Participanții la consfătuire au purtat largi discuții pe marginea referatelor, a orelor de diriginție și a consfătuirilor cu părinții la care au asistat, clarificându-și o serie de probleme privind metodică muncii educative în școală și în afara ei.

La consfătuirea diriginților din orașul Tg. Mureș, Secția orașenească de învățământ și cultură a prezentat un referat în care a fost analizată munca desfășurată de diriginți în primul trimestru al anului școlar. S-au arătat, astfel, succesele dobândite de unele școli din oraș, ca de exemplu Școala medie „Unirea”, pe linia educării în comun a elevilor români și maghiari.

De asemenea, au fost scoase în evidență metodele și procedeele bune folosite de unii diriginți de la școlile medii „Unirea”, „Al. Popu Ilarian” și altele în munca cu organizațiile de tineret și cu părinții în vederea ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor, și a îmbunătățirii disciplinei în școli.

Totodată, referatul a scos în evidență lipsurile ce mai există în activitatea unor di-

riginți care se pregătesc superficial pentru orele de diriginție, nu colaborează suficient cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, nu țin legătura cu părinții.

Interesant prin problemele pe care le-a ridicat a fost și referatul cu tema „Din experiența muncii mele pentru asigurarea succesului la învățatură al elevilor din clasa a VII-a”, prezentat de un dirigințel de la Școala medie „Al. Popu Ilarian”, care a pus accentul pe metodele concrete de muncă în orele de diriginție.

În cadrul consfătuirii diriginților din orașul Turnu — Măgurele au avut loc dezbateri interesante în legătură cu planul de muncă al dirigințelui și cu întocmirea caracterizării elevilor. Participanții la consfătuire au arătat că problemele cărora le acordă cea mai mare însemnătate în planurile lor de muncă sunt formarea concepției materialiste despre lume a elevilor, ridicarea nivelului lor la învățatură, îmbunătățirea disciplinei. Ei au subliniat faptul că planul săptămânal al dirigințelui trebuie să oglindească atât laturile principale din planul general al școlii cât și problemele care se pun în viața clasei.

La Școala de muzică din orașul Roman învață pește 270 de copii, la rând pe Ioan Chibot, fiul unui țeran întovărășit din comuna Mircetli, raionul Roman, exersând la pian sub îndrumarea profesoarei.

Pentru îmbunătățirea muncii școlilor din regiunea București

Secția de învățământ și cultură a regiunii București a organizat recent o analiză a muncii desfășurate pe trimestrul I în școlile din cuprinsul regiunii. La această analiză au participat inspectorii secției regionale și șefii secțiilor de învățământ și cultură din raioanele regiunii București.

Rapoartele prezentate, ca și discuțiile purtate de participanți au scos în evidență o seamă de realizări din activitatea școlilor, au criticat lipsurile existente în cadrul acestora și au arătat obiectivele spre care trebuie îndreptată munca în viitor.

Concerte-lecții pentru elevi

Cercul metodic al profesorilor de muzică din orașul Craiova întreține legături permanente și sistematice cu instituțiile de artă din oraș, în scopul organizării unor concerte-lecții și a unor audii pentru elevi. Nu de mult, cu sprijinul Secției de învățământ și cultură s-a organizat la Școala medie nr. 3 primul concert-lecție.

Programul artistic a fost axat pe tema „Creația populară — izvor al celor mai valoroase opere muzicale de-a lungul veacurilor”. A fost expus un referat pe această temă și apoi, pentru exemplificare, s-au executat fragmente reprezentative din operele lui Haydn, Mozart, Beethoven, Glinka, Ceaikovski, Enescu, Smetana etc. În partea a doua a concertului-lecție s-a vorbit despre folclorul românesc ca izvor al creației muzicale în perioada de după 23 August 1944 în țara noastră. S-au prezentat apoi cîntece populare din diferite regiuni ale țării și creații ale compozitorilor Ion Chirescu, Sabin Drăgoi și alții, executate de ansamblul artistic de stat „N. Bălcescu”.

CONCURSURI PENTRU OCUPAREA DE POSTURI ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAȘI anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

- Asistent la catedra de chimie fizică;
- Asistent la catedra de tehnologia substanțelor organice;
- Asistent la catedra de rezistență;
- Șef de laborator la catedra de drumuri;
- Șef de laborator la catedra de practică preliminară;

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului Politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră, în cazul când candidatul funcționează în învățământ; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BALCESCU” DIN BUCUREȘTI, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) Preparador, II/11, Agricultură generală;
- 2) Șef laborator, IV/20, Pășturarea și prepararea nutrețului;
- 3) Asistent, V/6, Fitopatologie;
- 4) Preparador V/12, Entomologie;
- 5) Șef laborator, VII/12, Tractoare, unelte și mașini agricole;
- 6) Preparador principal, VII/13, Tractoare, unelte și mașini agricole;
- 7) Șef laborator, VIII/28, Alimentația animalelor domestice;
- 8) Preparador principal, VIII/30, Alimentația animalelor domestice;
- 9) Asistent, XI/17, Organizarea întreprinderilor agricole socialiste;
- 10) Preparador principal, X/26, Economie agrară;
- 11) Asistent, XI/13, Practică agricolă;
- 12) Asistent, XI/16, Practică agricolă;
- 13) Asistent, XI/20, Practică agricolă;
- 14) Asistent, XV/4, Fizică și meteorologie;
- 15) Asistent, XV/11, Fizică și meteorologie;
- 16) Preparador principal, XVI/16, Botanică;
- 17) Preparador principal, XVI/16, Botanică;
- 18) Preparador principal, XVI/16, Botanică;
- 19) Asistent, XVII/17, Chimie anorganică;
- 20) Preparador principal, XVIII/12, Legumicultură;
- 21) Preparador principal, XIX/10, Pomologie;
- 22) Preparador, XIX/11, Pomologie;
- 23) Asistent, XXI/8, Anatomie comparativă;
- 24) Asistent, XXI/9, Anatomie comparativă;
- 25) Șef laborator, XXI/9, Fiziologie animală și fiziologie animală;
- 26) Șef laborator, XXI/13, Anatomie și fiziologie animală;
- 27) Asistent, XXI/17, Farmacologie și receptură;
- 28) Preparador principal, XXI/19, Fiziologie animală;
- 29) Șef laborator, XXI/19, Patologie și clinică bolilor contagioase;
- 30) Preparador, XXI/15, Microbiologie;
- 31) Șef laborator, XXI/22, Patologie și clinică bolilor parazitare;
- 32) Asistent, XXIV/5, Expertiză sanitar-veterinară;
- 33) Asistent, XXIV/12, Patologie și clinică bolilor interne;
- 34) Șef laborator, XXIV/17, Semiologie și radiologie;
- 35) Asistent, XXIV/26, Anatomie patologică și prosectură;
- 36) Asistent, XXV/11, Patologie și clinică bolilor chirurgicale;
- 37) Asistent, XXV/17, Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul Institutului, următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în învățământ; certificat de vechime în munca eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producție în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Concursul va avea loc la Institutul Agronomic „N. Bălcescu” din București, Bd. Mărăștii nr. 59, după două luni de la apariția prezentului anunț și se va desfășura conform prevederilor articolelor 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la rectoratul institutului.

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN ORAȘUL STALIN anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) Conferențiar la disciplina algebră și analiză matematică — catedra de matematică, A/1, poz. 4, Facultatea de mecanică;
- 2) Conferențiar la disciplina rezistența materialelor — catedra de mecanică și rezistență, A/II, poz. 4, Facultatea de industrializarea lemnelui;
- 3) Conferențiar la disciplina mecanică teoretică — catedra de mecanică și rezistență, A/II, poz. 5, Facultatea de industrializarea lemnelui;
- 4) Conferențiar la disciplina tehnica construcției de mașini — catedra de tehnologia construcției de mașini, A/VI, poz. 2, Facultatea de mecanică;
- 5) Conferențiar la disciplina tehnologia și utilizarea materialelor termice — catedra tehnologia prelucrării la cald, A/VII, poz. 2, Facultatea de mecanică;
- 6) Asistent la disciplina desen în construcția de mașini — catedra organe de mașini, A/IV, poz. 13;
- 7) Asistent la disciplina construcții și poduri — catedra de exploatarea și transporturi forestiere, B/IV, poz. 12;
- 8) Asistent la disciplina fizică generală — catedra fizică-chimie, C/II, poz. 8;
- 9) Asistent la disciplina termotehnică și mașini termice — catedra de energetică, C/III, poz. 8;
- 10) Asistent la disciplina tehnologia fabricării cherestelei — catedra de industrializarea lemnelui, C/IV, poz. 12;
- 11) Două posturi de asistent pentru practica premergătoare — catedra de industrializarea lemnelui, C/IV, poz. 16 și 17;
- 12) Șef de laborator la catedra de mecanică și rezistența materialelor, A/II, poz. 10;
- 13) Șef de laborator la catedra de tehnologia metalelor, A/III, poz. 10;
- 14) Șef de laborator la catedra organe de mașini, A/IV, poziția 16;
- 15) Șef de laborator la catedra organe de mașini, A/IV, poz. 17;
- 16) Șef de laborator la fiziologie-fitopatologie — catedra de botanică și zoologie forestieră, B/I, poz. 9;
- 17) Șef de laborator la dendrologie — catedra de silvicultură generală, poz. 12;
- 18) Șef de laborator la catedra de exploatarea și transporturi forestiere, B/V, poz. 14;
- 19) Șef de laborator la catedra de industrializarea lemnelui, C/IV, poz. 18;
- 20) Preparador principal la catedra tehnologia construcției de mașini, A/VI, poz. 9;
- 21) Preparador principal la catedra de industrializarea lemnelui, C/IV, poz. 21;
- 22) Preparador la catedra de automobile-tractoare, A/V, poz. 12;
- 23) Preparador la catedra de tehnologia prelucrării la cald, A/VII, poz. 10, pentru disciplina chimie analitică și analize tehnice;
- 24) Preparador catedra de botanică și zoologie forestieră, B/I, poz. 12.

La concurs pot participa:

- a) Pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau de candidat în științe, sau gradul didactic de conferențiar. Mai pot participa specialiști de înaltă calificare cu vechime în producție în aparatul de stat, sau șefi de lucrări (lectorii) care au lucrări în domeniul specialității disciplinei respective.
- b) Pentru funcțiile de asistent, șef de laborator și preparador, persoanele care funcționează în asemenea posturi sau din producție care au diploma de examen de stat în specialitatea corespunzătoare postului.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta, în termen de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului Politehnic din Orașul Stalin — Bdul. Stalin nr. 3, însoțite de următoarele acte: copie legalizată după actul de studii, de doctor sau candidat în științe; copie legalizată după actul de atestare a gradului didactic; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde își are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Data concursului se va anunța ulterior fiecărui candidat.

Informații suplimentare se pot obține de la rectoratul Institutului, telef. 31—16.

O carte despre căderea Bastiliei

Cartea lui Dimitru Almaș „Căderea Bastiliei”, apărută recent în colecția „Pagini de istorie universală”, cu un „Cuvînt înainte” de acad. Mihail Ralea descrie unul din momentele cele mai dramatice din trecutul Franței — revoluția burgheză din 1789, calificată de Marx drept mîntuirea uriașă care „a curățit terenul social de ultimele piedici ce stăteau în calea suprastructurii edificului statului modern”.

Lucrare de istorie romanzată, cartea lui Dimitru Almaș se bazează pe documente autentice, pe o bogată informație bibliografică, pe interpretarea realist-științifică a faptelor. Autorul subliniază sensul evenimentelor, descrie sugestiv și amănunțit înfăptuirile accentuând culorile, are un stil viu, dinamic.

O astfel de carte poate fi recomandată cu căldură pedagogilor și elevilor. Ea are menirea să-i ajute pe școlari în înțelegerea mîinii din marile evenimente din trecutul popoarelor și să le dezvolte gustul pentru cunoașterea istoriei universale.

ÎN EDITURA TINERETULUI

au apărut:

- Colecția „Cele mai frumoase poezii”;
- „Poezii” de Marcel Breslașu.
- „Poezii” de Cicerone Theodorescu.
- Colecția „Oameni de seamă”.
- „Ibrăileanu-omul” de Savin Bratu.
- „Pasteur” de Dr. P. Tăutu.
- „Aristotel” de D. Isac.
- „Saligny” de Ion Crișan.
- „Cîntare cetății lui Bucur” de Radu Bouraeanu.
- „Ultimul om din Atlantida” de A. Beleaev.

PENTRU COPII

- „Sadoveanu povestind copiilor”.
- „Seri albăstre” de Costache Anlon.
- „Lenin și copiii” de B. Bruevici.
- „Mesteacănul” de Irina Vorobiova.
- „Lupul pircălab” (basmă populară, în colecția „Miorița”).

Practici birocratice

Inventivitatea în materie de birocratică a unor inspectori școlari raionali se dovedește uneori foarte fecundă.

Iată, de pildă, ce fel de planificare calendaristică a materiei a pretins cadrele didactice secția de învățământ și cultură a raionului Vinju Mare: o planificare după o liniatură confinzând nici mai mult nici mai puțin decît douăzeci de rubrici și coloane. Pe lângă elementele necesare — denumirea capitolelor, numărul de lecții, termenele calendaristice, subiectele lecțiilor și data cînd se vor preda acestea etc. — inspectori din raionul Vinju Mare cer să se indice în planul calendaristic și scopul predării capitolelor, scopul și tipul fiecărei lecții, metoda de predare, materialul bibliografic obligator și facultativ ș.a.m.d.

Este știut că învățatorul sau profesorul trebuie să-și pregătească atent fiecare lecție înainte de a o preda, să stabilească scopul acesteia și metoda de predare, materialul didactic ce-l va folosi, temele pe care le va da elevilor pentru acasă etc. Toate acestea se fac, bineînțeles, în funcție de situația și nivelul clasei în momentul respectiv. În aceste condiții este oare posibil ca învățatorul sau profesorul să prevadă pînă la sfîrșitul anului și să treacă în plan toate amănuntele legate de predarea fiecărei lecții? Firește că nu! Cuprinderea altor amănunte în planul anual sau chiar trimestrial nu poate să fie decît formală, în afară de faptul că o astfel de planificare este greoaie și răpește mult timp cadrelor didactice.

Pe de altă parte, la întocmirea planurilor nu poate fi scăpat din vedere un element foarte important și anume: situația clasei și nivelul general al acesteia. De aceea este neîndicată o planificare șablon, ci se cer planuri simple, operative, care să conțină elementele strict necesare.

Or, tocmai acest lucru nu l-au avut în vedere tovarășii de la secția de învățământ și cultură Vinju Mare. Așa au ajuns ei să impună școlilor un sistem complicat de planificare, cu tot felul de rubrici și coloane fără sens, dar obligatorii.

Și în alte locuri se întînesc asemenea practici birocratice. De pildă, se cer planuri anuale și trimestriale în cite 2—3 exemplare, cum se mai întîmplă la unele școli din raioanele Grivița Roșie, Stalin și altele. În aceste raioane se fac chiar planuri șablon, care sînt folosite pentru toate clasele paralele ale aceleiași școli, sau chiar pentru toate clasele respective din întregul raion. Se întîmplă, de pildă, ca în cadrul cerului pedagogic să fie prezentat un model de plan, care este apoi copiat de toți învățătorii sau profesorii care predau la aceleasi clase, transformîndu-se astfel munca de planificare a materiei într-o muncă pur formală. Este de la sine înțeles că în felul acesta nu se poate ține seama de nivelul clasei, de condițiile concrete în care lucrează învățatorul sau profesorul. Nici pentru sistemul de a cere planurile în mai multe exemplare nu vedem justificarea, mai ales că în instrucțiunile aprobate prin Ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 12 din 1958 se precizează clar: planul anual și planul calendaristic trimestrial se întocmesc într-un singur exemplar, care va fi aprobat de directorul școlii. Un asemenea sistem ar fi justificat doar dacă directorii școlilor sau inspectorii ar avea nevoie de cite un exemplar din plan pentru a putea urmări din birou felul cum se realizează predarea, fără a mai fi nevoie să se deplaseze în clase. N-am vrea să credem însă că lucrurile stau așa.

Atunci cu ce scop se cer asemenea lucrări complicate?

M. COSTIN

Pentru pace in Balcani și pe meleagurile Adriaticii

Animat de dorința de a contribui din plin la cauza păcii, a destinării internaționale și a colaborării pașnice între toate țările lumii, tineretul român a propus organizarea în București a unei întâlniri a tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. El a chemat pe toți tinerii din țările balcanice și adriatice să-și unească eforturile în lupta pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii.

Inițierea acestei întâlniri corespunde intru totul năzuințelor poporului român și politiciii de pace dușe de guvernul Republicii Populare Române, care a propus încă de mult șefilor guvernelor din țările balcanice o întâlnire în vederea înfăptuirii unei înțelegeri colective a statelor din Balcani pentru asigurarea unei păci durabile în această regiune.

Și iată că de câteva zile, pe străzile Capitalei, în sălile de spectacole și în sălile de sport, la casele de cultură ale tineretului și la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa”, domnește atmosfera obișnuită a întâlnirilor tineretului în care predomină dragostea de viață, cîntecul, în care cuvintele de ordine sînt „Pace și prietenie”.

Ideea organizării întâlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a găsit un larg ecou în rîndul tineretului de cele mai diferite convingeri politice. Între 30 ianuarie și 4 februarie, la București, tineri comunisti, socialisti, radicali sau catolici, tineri muncitori, țărani, elevi, studenți sau parlamentari s-au întâlnit și au discutat despre problemele lor vitale, despre pace și colaborare internațională. În sala de festivități a Casei de cultură a studenților „Grigore Preoteasa” s-au

întîlnit peste 250 de tineri din R.P. Albania, R.P. Bulgaria, Grecia, Italia, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Romîna, precum și observatori din partea tineretului din Cipru. Au participat, în calitate de invitați de onoare, și deputați, academicieni, oameni de știință și artiști din aceste țări, precum și reprezentanți ai F.M.T.D., C.O.S.E.C. și U.I.S. De asemenea, s-au primit nenumărate mesaje, scrisori și telegrame de la fruntași ai vieții politice, culturale și științifice și de la numeroase asociații și organizații obștești din țările balcano-adriatice și din alte țări.

Cu deosebită căldură au primit participanții la întâlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice telegrama ce le-a fost adresată de N. S. Hrușciov. Salutînd pe participanți, N. S. Hrușciov spune: „Este bine că tinerii din această regiune a Europei s-au întrunit în scopul întăririi păcii și prieteniei între popoare. Astfel de întâlniri oferă posibilitatea minunată de a vă cunoaște și a vă înțelege mai bine unii pe alții”. Și mai departe, exprimîndu-și încrederea în forțele tineretului, N. S. Hrușciov scrie: „Tineretul și studenții din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice pot să facă mult pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, în care să nu existe arma nucleară și arma rachetă, pentru dezvoltarea colaborării și a relațiilor de prietenie între popoarele acestor țări”.

Dovedind cu prisosință că încrederea care le-a fost acordată de către popoarele lor este îndreptățită, reprezentanții tineretului din țările balcanice și adriatice au discutat cu mult simț de răspundere pe marginea raportului general: „Contribuția tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și Mării

Un grup de participanți la întâlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a participat la munca voluntară pe noul șantier de construcții de pe bulevardul Ilie Pintilie din București.

Adriatice pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii denuclearizată, pentru lărgirea asigurării și dezvoltării relațiilor de prietenie între tineretul și studenții din această parte a lumii”.

Atît în raport cît și în cuvîntul participanților la discuții au fost subliniate datorită tineretului de a lupta împotriva războiului rece, pentru îmbunătățirea climatului internațional, importanța covârșitoare pe care o are pentru menținerea păcii dezarmarea generală și totală.

Participanții la întâlnire au subliniat legăturile de prietenie care s-au stabilit între popoarele din această regiune a lumii încă din anii frîmîntați ai luptei pentru dobîndirea independenței naționale și scuturarea jugului străin și și-au exprimat hotărîrea de a face totul pentru ca în Balcani și pe țărmurile Adriatice — ca și în întreaga lume — să fie pace.

La ședința de închidere a lucrărilor Întîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a răsunit de asemenea cuvîntul PACE. „Tinerii și studenții din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice — se spune în Apelul adresat tineretului din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice — să ne unim eforturile pentru a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea — pentru a permite o dezvoltare continuă și completă a condițiilor economice și sociale ale popoarelor, pentru a păstra comorile culturii și civilizației. Să răsune în toate țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice vocea noastră unită pentru pace și prietenie, pentru coexistență pașnică, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă a păcii, denuclearizată.

Să triumfe cauza păcii în regiunea balcano-adriatică și în lumea întreagă!”

Apa de toaletă și sintaxa

Publicația americană „United States News and World Report” a publicat o serie de interviuri cu decanii unor facultăți juridice. Întrebările la care li s-a cerut să răspundă au fost următoarele: Nu împiedică oare cunoștințele slabe de limba maternă munca studenților din universitățile americane? Este adevărat că aceștia primesc diplome ale învățămîntului superior cu toate că nu știu să scrie fără greșeli, că nu cunosc bazele gramaticii, ale sintaxei și ale punctuației? „Neajunsul principal se află încă în activitatea școlilor de primul grad — a declarat decanul Facultății juridice a Universității din Pennsylvania. Ca rezultat al proastei pregătiri din școală, mulți dintre studenții noștri nu-și pot expune ideile într-o limbă engleză corectă. Una dintre cele mai importante cauze ale acestei situații constă în lipsa de exerciții scrise și în faptul că nu se bucură de atenție trei dintre obiectele de bază: citirea, ortografia și aritmetica. Situația cea mai proastă se întîlnește la cunoștințele de gramatică, sintaxă și ortografie ale studenților și în expunerea logică a ideilor”.

După părerea decanului Facultății juridice a Universității din Michigan, problema slabelor cunoștințe de limba engleză ale studenților nu numai că nu se rezolvă, dar dimpotrivă, capătă cu fiecare an un caracter tot mai ascuțit.

„Adesea lucrările studenților arată revoltătoare lipsă de cunoștințe — spune I. Warren, decanul Facultății juridice a Universității Columbia. Trebuie să stărîm să nu se mai primească absolvenți care nu au măcar cunoștințe minimale”.

Opinia publică din Statele Unite vede limpede cauzele acestei situații în viciile sistemului școlar care, după spusele cunoscutului savant american amiralul Rickover, „dă elevilor mai multe cunoștințe în domeniul regulilor de folosire a apei de toaletă și a săpunului de ouă decît în domeniul științei”.

B. VALENTINOV

(Din „Ucitelskaia Gazeta”)

ÎN UNIVERS

Acum trei ani, elevii Școlii medii din Novo-Akmiansk s-au adunat o dată, chemați de profesorul Mozuraitis, să privească o planetă. Și, cum se spune, după ce au privit o dată, au vrut să privească și a doua oară. Dar cu ce să privească? Cu ochiul liber nu poți să vezi mai nimic. Iar luneta obișnuită nu-ți ajută nici ea prea mult.

— Ne-ar trebui un telescop — au spus elevii.

— Ne-ar trebui. Haideți să-l facem noi înșine — a răspuns profesorul. Să trimitem o scrisoare la Observatorul din Vilnius și să rugăm să ni se explice cum să-l construim.

Zile de-a rîndul au muncit profesorul și elevii, după terminarea ecțiilor, pentru a construi telescopul. Munca și stăruința lor au dat rezultate. Cu telescopul construit de ei, care mărește de 20 de ori, elevii au cercetat Luna.

Peste cîtva timp, observatorul școlii s-a îmbogățit cu încă 4 telescoape prin care ochii copiilor pătrundeau aproape în fiecare zi în spațiu pentru a-l cerceta. Cîțiva astronomi entuziași au construit prin forțele lor un eclimtru, cu ajutorul căruia se poate stabili azimutul și înălțimea la orizont a corpurilor cerești. Mai tîrziu, Fabrica de ciment a cumpărat pentru școală un telescop perfecționat.

Primele experiențe au trezit la elevi dorința de a se ocupa mai îndeaproape de problemele astronomiei. Ei cercetau regulat Soarele. Luna și își înregistrau observațiile.

Grupa astronomilor amatori creștea mereu și treptat s-a transformat într-un cerc. Acum, din cercul astronomilor fac parte circa 100 de tineri.

Elevul Vitukas din clasa a VII-a se apropie de tabla de anunțuri, pe care se află un afiș, și citi: „As-

tăzi, dacă va fi vreme frumoasă, se vor putea observa pete solare”.

— Trebuie să mă duc și eu să văd — hotărî el.

După lecție se îndreptă spre terenul școlar. Acolo se și afla profesorul Mozuraitis, care punea la punct telescopul.

— A, ai și sosit? spuse profesorul. Așează-te aici, lângă mine. Să vedem cîte pete ai să înregistrezi astăzi.

N-a fost nevoie să repete invitația. Elevul luă îndată loc lângă profesor, se înarmă cu un creion și începu să regleze telescopul. În tre timp se adunară în jur și alți elevi.

— Uite, se vede o pată — observară ei.

Vitukas fixă din nou obiectivul, puse la punct ecranul, pînă cînd pata apărui cu claritate. În sfîrșit, totul era în regulă.

— Una, două, trei... — numără rar elevul notînd cu creionul, pe cercul însemnat pe foaia albă de hîrtie, în ce loc al Soarelui se află petele.

Între timp ceilalți priveau cum lucrează. Dacă ar fi făcut cea mai mică greșală, ochii ageri ai colegilor ar fi observat de îndată și l-ar fi corectat.

Cînd trebuia se termină, profesorul porni să sintetizeze lucrarea, arătă cine a fost de data aceasta cel mai ager, cine a făcut vreo greșală și le ceru să consenmeze observațiile în „Buletinul astronomic”, scos de elevi aproape în fiecare zi.

Tinerii astronomi nu cercetează numai petele solare. Ei fac cercetări regulate cu privire la înălțimea la care se află Luna și trimit materialele adunate la Observatorul din Vilnius. Nu de mult s-au apucat și de o altă treabă. Au început să adune observații cu privire la manifestările meteorilor.

În această acțiune folosesc experiența astronomilor din Sighetopol.

Tinerii astronomi s-au interesat mult și de înregistrarea mișcării sateliților artificiali sovietici ai Pămîntului. Le-au înregistrat coordonatele și au notat datele la care aceștia aveau să se afle deasupra Lituaniei. Conducîndu-se după aceste date, au văzut de 20 de ori primul și al doilea satelit al Pămîntului, de peste 40 de ori racheta purtătoare a celui de al treilea satelit și de 4 ori însuși satelitul.

Materialele adunate de tinerii astronomi cu privire la sateliți și la racheta purtătoare au fost folosite de Observatorul din Vilnius.

Cel mai bătrîn membru al cercului

Ceasul de perete începu să fișie, cum face apa turnată pe fierul fierbinte, făcu pușin și apoi porni să bată rar orele. Profesorul Mozuraitis înălță capul și începu să numere bătăile.

— E vremea să plec acasă — gîndi el și privi pe fereastră, să vadă dacă cerul e senin. Îl căută apoi pe tovarășul Poļius, paznicul: trebuia încuiată ușa. Paznicul era în curte.

— Bună seara, tovarășe profesor — îi spuse acesta, zdrîngînd din chei.

— E încă devreme. Pe asemenea noapte nici nu poți să dormi. — glumî Mozuraitis.

— Frumoasă noapte — întări paznicul. Și cîte stele pe cer! În seara asta nu v-ai uitat la ele prin telescop?

— Nu ne-am uitat. Dar dumneata de ce nu vii niciodată să privești împreună cu noi? — întrebă profesorul.

— O dată m-am pregătit să vin, dar nevasta m-a sfătuit să stau

acasă. A spus: copiii o să ridă de tine, moșule, că-ți bagi nasul în treaba altora.

— Da de unde! Nimeni n-are să ridă. Dimpotrivă, o să fim bucu-roși să avem încă un astronom — îl încredința profesorul. Vino, uite, începe chiar de azi să privești cerul. Îți dau o primă însărcinare. Privește spre nord. Dacă ai să observi pe cer o lumină roșie, urmărește-o tot timpul cu atenție, vezi cum se transformă — dacă devine mai vie, dacă pâlește. Uită-te pe ceas și vezi cîtă vreme strălucește lumina.

— Bine, tovarășe profesor, am să mă uit — spuse bătrînul. Și, mulțumit că a primit o asemenea însărcinare importantă, strînse mina profesorului.

Mozuraitis plecă. După cîțiva pași întoarse capul și zîmbi: Poļius și pornise la treaba lui de astronom, cercetînd cu atenție partea de nord a bolții cerești.

Profesorul intră încetîșor în casă, pentru a nu-i trezi pe ceilalți. Totuși, nu se duse să se culce. Știa că nu va putea dormi pînă cînd nu va pune la punct ceea ce lucra se peste zi.

— Toc, toc, toc, — auzi pe cineva bătînd în ușă.

Se sculă și se duse să deschidă. Pe coridor stălea paznicul Poļius.

— Tovarășe profesor, a început — spuse acesta în șoaptă.

Amîndoi grăbiră spre teren. Partea de nord a bolții cerești era cuprinsă în adevăr de aurora boreală. De mult nu văzuse profesorul o asemenea strălucire intensă. Cînd se sfîrși, profesorul îi explică paznicului ce a provocat strălucirea și spuse:

— Îți mulțumesc, Poļius. Ți-ai început foarte bine activitatea de astronom. Fără ajutorul dumitale aș fi pierdut acest important fenomen al naturii.

A doua zi profesorul scrie la Vilnius despre cele văzute. „Observațiile dvs. cu privire la aurora boreală sînt foarte valoroase, deoarece în ziua aceea la noi cerul era înno-

rat. Am comunicat astăzi la Moscova observațiile dvs., care constituie o contribuție la programul Anului Geofizic Internațional” — i-a răspuns V. Straijis, cercetător la Observatorul din Vilnius.

Profesorul îi citi scrisoarea și lui Poļius.

— Vezi cum se întîmplă. Acum am două sarcini: să puzesc școala și să cercetez cerul — spuse mulțumit paznicul.

Perspective

Cercul întemeiat de profesorul Mozuraitis cu cîțiva ani în urmă are acum mulți membri noi din rîndurile locuitorilor. Muncitorii vin aici cu familiile lor și pînă tîrziu noaptea privesc corpurile cerești. Profesorul folosește marcele lor interes pentru astronomie spre a populariza realizările științei.

Novo Akmiansk este un oraș construit în anii puterii sovietice. În scurt timp acest oraș a crescut mult. Ca o săgeată se întinde lungă strădă Lenin, largă, plantată de jur împrejur cu pomi și spații verzi. Pe această stradă se ridică o clădire impunătoare. Este noua școală în care învață elevii. Aici sînt clase încăpătoare, luminoase, cabinete, un stadion.

— Construim aici un observator — spune profesorul Mozuraitis. Conducerea Fabricii de ciment ne-a făgăduit să ne pună la dispoziție mijloace pentru utilizarea lui. Atunci munca noastră va deveni și mai interesantă.

Profesorul face cîțiva timp. Privește Soarele și continuă, gînditor:

— Acum își săvîrșește drumul său în jurul Soarelui planeta artificială lansată de oamenii sovietici. Putem nădăjdui că în scurt timp vom putea face o călătorie în Lună pe o rachetă confortabilă. A devenit actuală cerința de a se orienta în spațiul stelar tot atît de bine ca și pe hartă. Iată de ce îi învâș pe elevii mei să facă aceasta, iată de ce îi ajut cu atîta interes să se orienteze în Univers.

A. IARUSIAVICIUS